

onafhankelijk studentenblad

veto

jaargang 50 nummer 7
26 februari 2024
tweewekelijks blad
erkenningnummer p706128
afgiftekantoor Leuven

PB-PP IB-02817
BELGIË(N) - BELGIQUE

NIEUWS

Klachten parkeerbeleid
Campus Arenberg 6

DOSSIER CHINA

Samenwerking met
omstreden Chinese
universiteiten 10

NAVRAAG

Spinvis 14-27

In de ban van het rode gevaar?

Chinese spionage

 DOSSIER CHINA

In deze editie

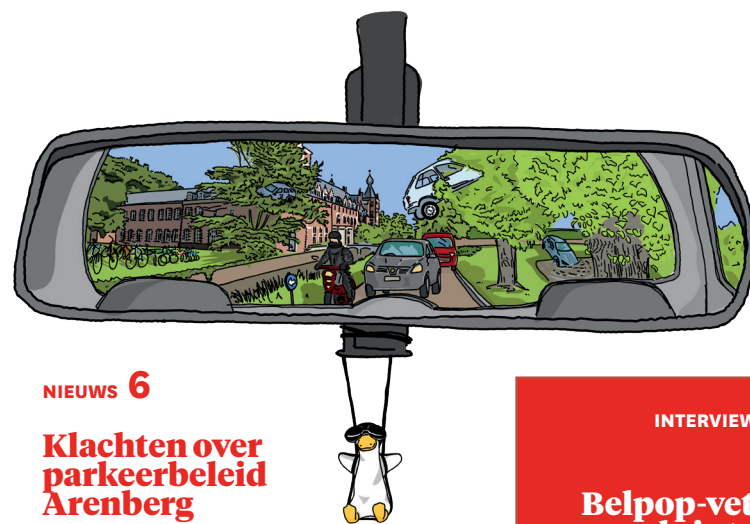
NAVRAAG 24-27

Spinvis

INTERVIEW 18-20

De Twaalf-acteur Yassine Ouaiç

NIEUWS 6

Klachten over parkeerbeleid Arenberg

NIEUWS 12

Discrimineren online examens studenten op huidskleur?

KORTJES 14

INTERVIEW 21-22

Belpop-veteranen over de internatio- nale allures van de Belgische popmuziek

EDITORIAAL

Hoe lang is een Chinees?

De heisa rond Vlaams Belang-politicus Frank Creyelman plaatste de angst voor Chinese spionage voorop in de actualiteit. Ook de Vlaamse universiteiten komen daarbij in het vizier. In het zog van de controverses neemt de Vlaamse overheid duidelijke maatregelen. 'In de geopolitieke situatie waarin we ons bevinden mogen we niet naïef zijn', horen we daarover bij grootste regeringspartij N-VA.

Hoewel voorzichtigheid is aangewezen en scepsis over het regime in China terecht is, mag de argwaan voor dat 'rode gevaar' ons niet verlammen. Het moet ons juist aanzetten tot een beter begrip van het land.

'Dat burgers onder een autoritaire staat geen verantwoordelijkheid dragen voor dat regime, moet altijd een argument zijn om de burgers niet te vereenzelveren met het bewind in kwestie', merkt een professor terecht op verder in deze Veto. Dat geldt ook voor het buitenlandse talent dat hierheen komt.

Op veel plaatsen worden samenwerkingen met China on hold gezet of met argusogen, soms zelfs met de-dain, bekeken. De KU Leuven volgt zulke starre reacties gelukkig niet. Ze kiest voor een voorzichtige, maar open houding. Dat is goed: proberen om (de burgers van) een fundamenteel verschillend land te begrijpen, is bij uitstek de taak van een universiteit.

Er startten dit jaar echter amper dertien studenten een opleiding in de Chinese studies. Dat mag stilaan zorgwekkend heten. Ook al heeft dat gebrek aan populariteit veel te maken met het algemene negatieve discours rond China, toch zou ook de universiteit zelf een tandje kunnen bijsteken.

Aan grote middelen voor onderzoekssamenwerkingen met China is er immers geen gebrek aan de KU Leuven, toch vatten de meeste masterstudenten sinologie dankzij een door China betaalde beurs hun uitwisseling naar China aan. In de eigen opleidingen mag de universiteit best meer eigen middelen investeren.

Want China begrijpen is niet alleen an sich interessant, het is bovendien ook noodzakelijk voor een goed veiligheidsbeleid. Vlaanderen heeft hen nodig, maar met slechts een handvol China-experts gaan we het hier niet redden. Hoe lang is een Chinees? Straks is er niemand meer die het weet.

Kasper Nollet is hoofdredacteur. Het editoriaal wordt gedragen door de voltallige redactie.

DOSSIER CHINA 8-11

Samenwerkingen met Chinese partners niet eenvoudig: 'Het woord "propaganda" moest worden vervangen'

Spionagebeleid KU Leuven: 'We zien toe op veiligheid'

Hoe belangrijk sinologen (zouden moeten) worden

NIEUWS 7

Aan de KU Leuven leg- gen kringen voortaan geld bij voor minder goeude beursstudenten

SPLINTER 15

Opinie: Lof aan verzengende permanentie

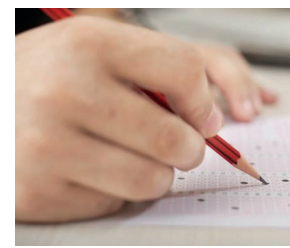
ACTUA VAN DE WEEK 4-5

BEELDPAGINA 13, 16-17

CULTIP 21-22

VETO'S KOFFIEHUISIE 28-29

KU LEUGEN 30-31

NIEUWS
VERKIEZINGEN IN JUNI

Geen zin om te gaan stemmen tijdens de examens?
Ontdek hoe de universiteit je aan een volmacht kan helpen

RECENSIE
POOR THINGS

Hedendaagse boodschap in een exuberant sprookje

INTERVIEW
VLAAMSE BEWEGING

'Het was 50 jaar geleden ondenkbaar dat KU Leuven en de UC Louvain samen hun verjaardag zouden vieren'

Veto

@veto_be

@Veto_be

Veto

@veto_be

GASTOPINIE

Ik word als Joodse student ook gedehumaniseerd

Tijdens een recente betoging waar studenten en KU Leuven-personeel opriepen tegen de banden van de universiteit met Israëlische partners, stond ik als de enige Joodse student en tegenbetogter in de menigte. De oproep tot een boycot, die in wezen een algemene uitsluiting promoot, staat haaks op de academische waarden van begrip en debat. Boycots schaden alle betrokkenen zonder onderscheid, en ze smoren dat broodnodige debat in de kiem. Bovendien belemmeren ze samenwerking in essentiële wetenschapsdomeinen zoals landbouw, geneeskunde en technologie.

Wederzijdse humanisering is essentieel: leuzen als 'schaam je voor het steunen van Israël', gooien tal van mensen op één hoop en doen afbreuk aan de menselijkheid van iedereen betrokken.

Het begrijpen van het conflict vereist engagement en dialoog, niet isolatie. Door kritisch te denken en een open discussie te bevorderen en wederzijdse humanisering te benadrukken, kunnen we langs simpele slogans heen lopen en ingaan op de enorme complexiteit van de situatie.

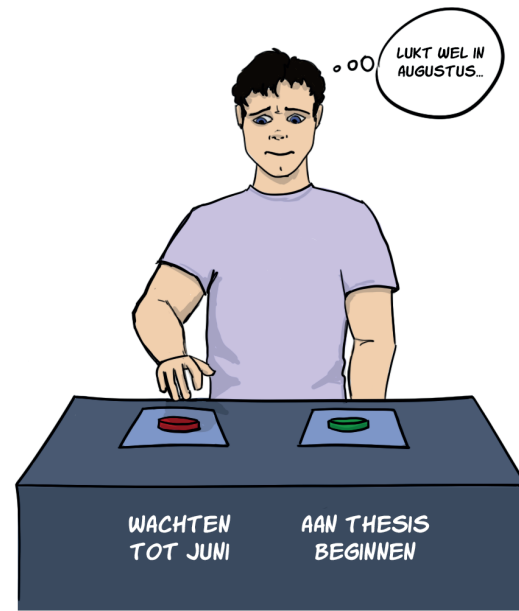
De discussie reduceert alles vaak tot een simplistische tweedeling, waarbij de grote diversiteit in etniciteit, religies, opinies, en geschiedenis die Israël samenstellen vaak over het hoofd wordt gezien. Mijn pogingen om beschuldigingen van 'genocide' en 'apartheid' op zijn minst te nuanceren, worden zonder meer vijandig ontvangen. Een professor bestempelde mij zelfs als 'extremist' in een e-mail en verzocht me om 'op te roten.'

Tijdens de protesten werd ik ook meermaals geconfronteerd met diepgewortelde, allicht vaak onbewust antisemitische uitspraken zoals 'alle joden hebben geld en regeren de wereld', wat de noodzaak van open, geïnformeerd debat nogmaals onderstreept.

Ik pleit voor open dialoog, geïnformeerd debat, wederzijdse vermenselijking, en begrip. Vooruitgang is alleen mogelijk als we meerdere perspectieven erkennen en waarderen, en moedige gesprekken voeren. Laten we samenwerken aan een toekomst waarin dialoog en begrip welvaren, binnen en ver voorbij de grenzen van onze campus.

MATTHEW REICHMANN
is student informatica en van Joodse afkomst

STUDENTEN OMSTREEKS FEBRUARI

CARTOON VAN DE WEEK
MIRA CARIS

ACTUA VAN DE WEEK

EU verlaagt budget voor academisch onderzoek

ONDERZOEK De Europese Unie vermindert het budget van Horizon Europe met 2,1 miljard euro om meer middelen vrij te maken voor investeringen in defensie. 'Het meest ambitieuze onderzoeks- en innovatieprogramma van de EU ooit', dat loopt tot 2027, moet de EU beter op de academische kaart zetten. Er is geld voor onderzoek in diverse disciplines, zoals ruimtevaart, gezondheid en landbouw.

De KU Leuven is de universiteit die tot nu het meeste geld – maar liefst 170 miljoen euro – verkreeg via het project, onder andere door het wegvallen van de Britse universiteiten na de Brexit. Initieel was er sprake van 95,5 miljard euro. Door het steunpakket van 50 miljard euro van de EU aan Oekraïne, werd het budget van Horizon Europe verlaagd. Dat meldt onder andere Science|Business.

Uit de evaluatie van de voorganger van het project, Horizon 2020, bleek nochtans een tekort aan middelen. Sinds dit jaar moet de KU Leuven overigens opnieuw concurreren met de Britse universiteiten, die weer mogen deelnemen.

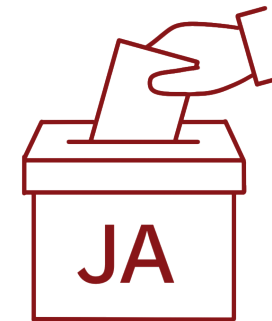
Acco start tweedehandsverkoop

STUDENT Boekhandel en uitgeverij Acco lanceert een uitgebreid tweedehandsplatform voor studieboeken. De Leuvense coöperatieve merkte dat de vraag daarnaar groeit. De CEO van Acco Inge Vander Velpen spreekt over een 'morele plicht om het hoger onderwijs zo betaalbaar mogelijk te houden.' Ongetwijfeld heeft het platform ook een financieel belang: vijftien procent van de aankoopprijs gaat naar Acco.

Acco is niet de enige speler op de markt. Veto berichtte eerder over BookCycle, een studentenproject van onderuit dat cursusdiensten van studentenverenigingen aanzet tot de verkoop van tweedehandsboeken. Studenten verkopen hun boeken daarnaast ook vaak zonder tussenpersoon, bijvoorbeeld via Facebookgroepen.

Omdat Acco een nieuwe speler is in de tweedehandsverkoop, is het afwachten of de boekhandel meteen het meest dominante platform op de markt wordt. Naar eigen zeggen biedt Acco een meerwaarde omdat ze toeziet op de kwaliteit en geldigheid van de aangeboden exemplaren.

VRAAG VAN DE WEEK:
'Weet jij al op wie je gaat stemmen?'

29 %
40 stemmen

71 %
97 stemmen

Stem jij volgende keer ook mee?
Volg onze instagrampagina:

VETO_BE

veto's playlist

Ontdek onze muzikale aanraders van februari op veto.be en in onze Spotify-playlist

Nieuw OverKop-huis in Leuven

STUDENT Er komen binnenkort 23 nieuwe OverKop-huizen in Vlaanderen. Dat maakte Vlaams minister van Welzijn Hilde Crevits (CD&V) bekend. In een OverKop-huis kunnen jongeren van 12 tot 25 jaar terecht wanneer ze zich mentaal niet goed voelen en nood hebben aan gratis gespecialiseerde hulp.

Eén van die huizen komt in Leuven en zou tegen het einde van 2024 de deuren openen. OverKop ontstond in 2016 na acties van Rode Neuzen Dag. Dit jaar komt de teller op 61 huizen te staan.

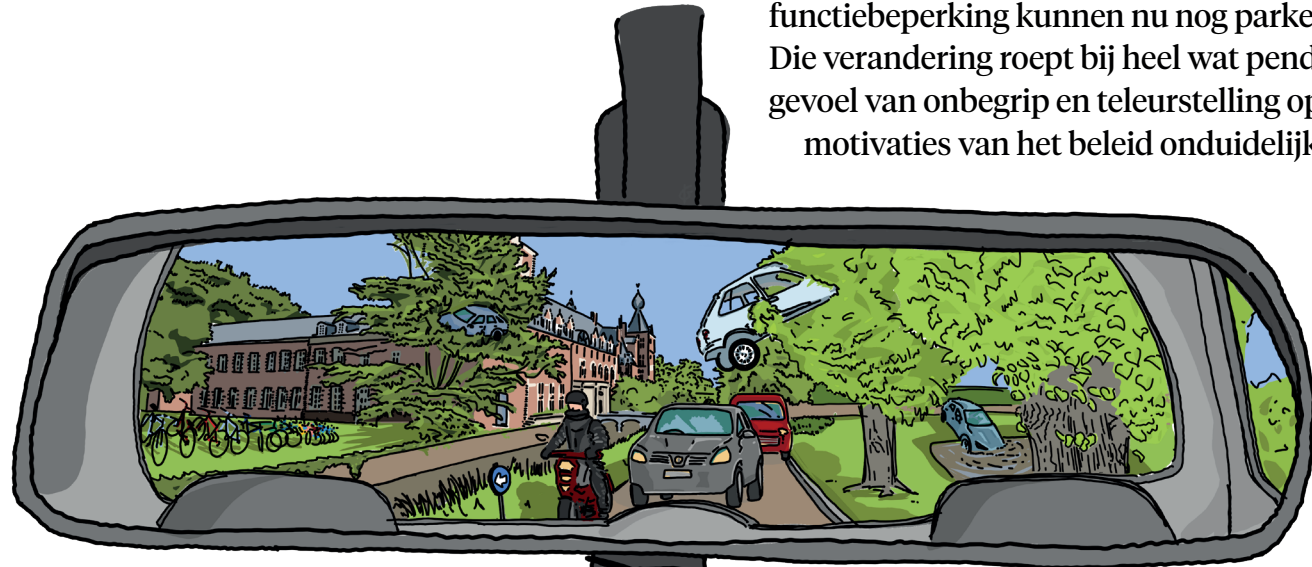
Er vinden ook activiteiten plaats rond mentaal welzijn in de OverKop-huizen. 'Jaarlijks komen er duizenden jongeren over de vloer', zegt Crevits. 'Met deze uitbreiding willen we het mentaal welzijn van onze jongeren in Vlaanderen verder versterken.'

Ook de KU Leuven biedt hulp rond mentaal welzijn voor studenten via Stuvo. Wie nu al nood heeft aan hulp van OverKop, kan terecht op overkop.be. De locatie van het Leuvense OverKop-huis is nog niet bekend.

PIETERJAN DOUCHY

Studenten verontwaardigd over strenger parkeerbeleid Arenberg

Sinds februari wordt het parkeerbeleid in Arenberg strenger toegepast. Enkel personeel en studenten met een functiebeperking kunnen nu nog parkeren op de campus. Die verandering roept bij heel wat pendelstudenten een gevoel van onbegrip en teleurstelling op. Bovendien zijn de motivaties van het beleid onduidelijk.

'Het komt eigenlijk neer op pestgedrag', meent *Jannick. 'Zelfs langs doorgangswegen hebben ze op de campus alle parkeerplekken geblokkeerd met grote betonnen blokken, zodat studenten er niet kunnen parkeren.'

Sinds enkele weken kunnen pendelstudenten niet meer parkeren op campus Arenberg. 'In januari vond ik een bord met een QR-code aan de ingang van de parking', weet *Stefaan. 'Die verwees naar de website van het parkeerbeleid in Arenberg.'

Plotse verandering

Dat beleid zegt dat parkings enkel door personeel en studenten met een functiebeperking mogen worden gebruikt. Die regel werd al op alle parkings van de KU Leuven in het centrum toegepast, maar tot voor kort slechts op enkele parkings van campus Arenberg. De precieze beweegredenen achter die plotse verandering is echter niet duidelijk.

Intussen lijkt de frustratie breed te gaan bij pendelstudenten. Enkelen van hen vertelden *Veto* hun verhaal. 'Om met het openbaar vervoer van Hoegaarden naar Leuven te gaan ben ik al snel anderhalf uur onderweg', merkt *Alex op. 'Daarom ben ik nu genoodzaakt om mijn auto op een parking enkele kilometers verderop achter te laten en vervolgens te fietsen tot op de campus.'

Onduidelijke communicatie

Op 13 juni 2023 verscheen een bericht van KU Leuven Stuvo op de Toledo-pagina van studenten aan de faculteit Ingenieurswetenschappen.

Daarin wordt gevraagd om op een meer duurzame manier naar de campus te gaan. Ook verwijzen ze naar het strengere toezicht dat er zou komen op de personeelsparkings van Arenberg 'waar studenten vandaag weleens onrechtmatig parkeren.'

'Ik heb het gevoel dat de KU Leuven niet omkijkt naar haar pendelstudenten'

*Stefaan

Dezelfde motivatie is ook terug te vinden op de website van KU Leuven Technische Diensten, waar de werken voor het plaatsen van de slagbomen worden toegelicht. 'De KU Leuven draagt duurzaamheid hoog in het vaandel en een duurzame mobiliteit hoort daar bij.'

Dat blijkt echter niet de enige verklaring. Er zou immers ook sprake geweest zijn van een plaats tekort op de campus: 'Docenten raakten bijvoorbeeld niet op tijd in hun les, omdat ze geen parking vonden', vertelt Ann Gaubomme, algemeen directeur bij Stuvo.

Toch verdween ondertussen, ondanks dat plaatstekort, personeelsparking de Molen om

plaats te ruimen voor het kunstproject 'Dwaaltuin'. Dat project komt er ter gelegenheid van de 600ste verjaardag van de KU Leuven.

Alternatieven

'Ik volg nu online les, want naar de campus gaan is door de verloren tijd de moeite niet meer waard', vertelt *Vincent gefrustreerd. Een kot huren is ook niet voor iedereen een oplossing: 'Door de stijgende huurprijzen ben ik genoodzaakt om te pendelen', duidt *Stefaan.

'Wij snappen de pendelstudenten natuurlijk volledig', benadrukt Gaubomme. Voorlopig voorziet Stuvo een uitzondering voor studenten met een functiebeperking. 'We plannen ook een evaluatiemoment aan het einde van het jaar, waar de opmerkingen die we ontvingen zullen worden besproken.'

Voorlopig worden de pendelstudenten doorverwezen naar openbare parkings in de buurt. 'Maar het is onmogelijk om alle pendelstudenten een parkeerplek te doen vinden buiten de campus', benadrukt *Stefaan. 'Waarom wordt er geen oplossing geboden? Ik heb het gevoel dat de KU Leuven niet omkijkt naar haar pendelstudenten.'

*Jannick, Stefaan, Alex en Vincent zijn gefingeerde namen. De studenten wensten anoniem te blijven. ☺

ANKE NEYS
BEELD: JULIE KNOPS-GERRITS

Aan de KU Leuven leggen kringen voortaan geld bij voor minder goeie beursstudenten

Vanaf volgend academiejaar kunnen kringen ervoor kiezen om in samenwerking met KU Leuven Stuvo beursstudenten een extra financiële steun te geven. Het staat kringen vrij om al dan niet deel te nemen aan dat initiatief en het in te vullen naar eigen wil. Het werpt wel de vraag op of dat geen ongelijkheid creëert naargelang de middelen van je eigen studentenkring.

In de loop van vorig academiejaar ontstond het initiële idee al bij studentenkring VTK. 'We voelden dat wij ruimte hadden om onze studenten een extra financiële steun te geven', vertelt Stan Cardinaels, secretaris bij VTK. De kring ging daarop in overleg met de lokale Stuvo in Arenberg. Ze stoomde op basis van haar expertise in financiële ondersteuning en in samenwerking met Stuvo een plan klaar voor academiejaar 2023-2024.

Om te bepalen of studenten binnen de criteria vallen om een toelage te ontvangen, berekent Stuvo de mate waarin de student onder de armoedegrens valt. 'Op basis van die percentages differentiëren wij vijf schalen', legt Cardinaels uit. Afhankelijk van de schaal waarbinnen de student valt, biedt de cursusdienst meer of minder korting aan.

'VTK neemt hun initiatief ruim', weet Johan Pipeleers, domeinverantwoordelijke van Sociaal Welzijn en Studiefinanciering bij Stuvo. 'Zo kunnen studenten die nipt buiten de criteria van een toelage vallen toch nog korting krijgen bij de cursusdienst.'

Privacyrisico

Aan het delen van die financiële informatie is wel een privacyrisico verbonden. 'De student moet een formulier voor mandaatgeving invullen voordat Stuvo informatie kan vrijgeven aan

de kring', benadrukt Pipeleers. Stuvo deelt geen details over de precieze financiële of thuissituatie van de student.

'We moeten het eerder zien als een extraatje bovenop de andere grote toelagen van Stuvo en de Vlaamse overheid'

Daan Seuntjens, mandataris Cursusdienst bij LOKO

'Het is ook belangrijk dat discretie vanuit de kring kan worden gegarandeerd', bevestigt Dries Pulinx, mandataris Cursusdienst bij studentenkoepel LOKO. 'Daarom behandelen best een maximum van één à twee personen deze situatie binnen de kring.' Die vertrouwenspersonen oefenen bij voorkeur al een financiële rol uit, want zij regelen ook de betaling van de beursstudent.

'Zodra de student zijn boeken besteld en betaald heeft, kunnen die worden opgehaald bij de lokale Stuvo', vertelt Cardinaels. Ook op die manier probeert de kring discretie hoog in het vaandel te dragen.

Alleen voor rijke kringen?

Hoewel kringen enthousiast reageren, lijkt het niet altijd even praktisch. De extra korting moet worden gedekt vanuit het eigen budget. 'Het hangt

er natuurlijk vanaf of er budget voor is binnen de kring', vertelt Daan Seuntjens, mandataris Cursusdienst bij LOKO. Afhankelijk van de studiekeuze van de student, zal zijn kring al dan niet extra financiële steun kunnen bieden.

'De bal ligt volledig in het kamp van de kringen'

Johan Pipeleers, domeinverantwoordelijke van Sociaal Welzijn en Studiefinanciering bij Stuvo

Toch mag dat geen *dealbreaker* zijn, volgens Seuntjens van LOKO: 'We moeten het eerder zien als een extraatje bovenop de andere grotere toelagen van Stuvo en de Vlaamse overheid.' Kringen krijgen ook alle vrijheid om het initiatief zelf in te vullen. 'Het idee van financiële ondersteuning voor studiereizen werd bijvoorbeeld ook al geopperd', weet ook Pulinx van LOKO.

Stuvo is vragende partij om het initiatief toe te passen bij andere studentenkringen: 'Het is een win-winsituatie. Wij helpen de kringen aan de nodige informatie om studenten een extra korting te kunnen bieden, en de kringen helpen ons om Stuvo's aanbod te verspreiden', benadrukt Pipeleers. 'De bal ligt dus volledig in het kamp van de kringen.' ☺

ANKE NEYS
BEELD: TINE DELEU

Samenwerkingen met Chinese partners niet eenvoudig: 'Het woord "propaganda" moest worden vervangen'

Terwijl artikels in de media, staatsveiligheid en de federale overheid ons attent blijven maken op de gevaren van Chinese spionage in het onderwijs, zet de KU Leuven sterk in op nieuwe samenwerkingen met Chinese topuniversiteiten. Hoe ervaart het academisch personeel zelf die samenwerkingen?

Volgens Peter Lievens, vicerector Internationaal Beleid aan de KU Leuven, kunnen we China als groeiende academische speler niet negeren. 'Wel moet de kennisveiligheid gewaarborgd blijven, en houden we vast aan onze waarden wanneer we samenwerkingen aangaan', zegt hij.

Daarom heeft de universiteit de ethische commissie 'dual use, military use and misuse of research' opgericht. Zij beoordelen of nieuwe onderzoeksvereenkomsten verantwoord zijn, en kunnen een samenwerking tegenhouden.

Controle tot op zekere hoogte

Volgens professor en vicerector Humane Wetenschappen Reine Meylaerts worden er geregeld onderzoeken afgewezen, maar vaak ook niet. Zo blijkt dat Meylaerts zelf in het verleden nog heeft samengewerkt met de Beihang universiteit, die onderdeel is van de beruchte Seven Sons of National Defence Universities. Die universiteiten zijn omstreken vanwege hun nauwe banden met het Chinese leger en de staat, en ook vanwege hun spionagepraktijken in het buitenland.

In 2020 werd het risico van samenwerkingen met die universiteiten sterk benadrukt in de media, waarop de KU Leuven in *De Morgen* reageerde en terugkwam op haar stappen. Toch hebben er na die uitspraak nog verschillende, individuele samenwerkingen plaatsgevonden tussen onderzoekers.

Aan het begin van het nieuwe kalenderjaar heeft de federale overheid een financieringsverbod ingesteld op de samenwerking met deze zeven universiteiten. Lievens benadrukt dat dat niet noodzakelijkerwijs betekent dat individuele samenwerkingen niet meer kunnen plaatsvinden.

'In sommige disciplines is de dreiging voor het stelen van belangrijke kennis immers groter dan in anderen', vertelt hij.

Prettig, inclusief en belangrijk

Uit de ervaringen van de professoren blijkt inderdaad dat de ene samenwerking met Chinese onderzoekers de andere niet is. Zo geeft Meylaerts aan graag samen te werken met Chinese onderzoekers, hoewel ze opmerkt dat ze over het algemeen minder kritisch zijn.

'In mijn onderzoeken ben ik kritisch; soms gebeurt het dat ik de titel uit mijn lezing moet veranderen'

Carine Defoort, professor Chinese studies

Bovendien acht de vicerector het onverstandig om alle samenwerkingen in China over dezelfde kam te scheren. 'Anders dan in een democratie zijn de machthebbers in een autoritair regime geen vertegenwoordigers van de burgers. Dat moet altijd een argument zijn om een wetenschapper niet zomaar te laten samenvallen met zo'n regime.'

Ook docent Letteren Lut Lams, die onderzoek doet naar het Chinese discours, merkt op dat het waardevol is om onderzoekspartners te hebben die de moedertaal spreken. 'Bovendien is het altijd verrijkend om een andere stem te horen', voegt ze eraan toe.

Lievens stemt daarmee in en benadrukt: 'Een

zekere mate van voorzichtigheid is begrijpelijk, maar juist vanwege de verschillende culturen kunnen we veel van elkaar leren door onderzoeks-samenwerking en uitwisseling. Het biedt een ideale kans om onze waarden te delen.'

Geopolitiek bepaalt een samenwerking

Sinoloog Carine Defoort benadrukt het belang van samenwerking om een dieper begrip van China te behouden. 'Denk bijvoorbeeld aan de klimaatproblematiek', legt ze uit. 'China speelt daarin een cruciale rol. Als we de taal niet spreken en hun denkwijze niet begrijpen, kunnen we dat nooit gezamenlijk aanpakken.' Daarom is ze positief over het feit dat Europa niet significant minder fondsen aanneemt en uitkeert voor samenwerkingen met China.

'Je hebt ook Chinese partners die vast lijken te zitten in hun ideologische denkkader'

Reine Meylaerts, vicerector Humane Wetenschappen

Die trend heerst volgens Defoort sterker in Amerika, vanuit geopolitiek belang. 'China is een economische en ideologische bedreiging voor Amerika', vertelt Defoort. Daarom benadrukken ze de Chinese spionagepraktijken en proberen ze

samenwerkingen te vermijden. 'Belangrijk te vermelden daarbij is dat de Verenigde Staten natuurlijk zelf ook spioneren.'

Toch benadrukken ook sommige Amerikaanse topuniversiteiten het belang van samenwerking met China. Zo verscheen onlangs in *TIME* een artikel waarin de president van Ivy League University Brown stelde dat Chinese kennis van aanzienlijk toegevoegde waarde is in academisch onderzoek naar bijvoorbeeld ziektes en economische ontwikkelingen.

Moeilijkheden en dreiging

Ondanks de vruchtbare ontwikkelingen die de samenwerkingen opleveren, hebben ze ook een keerzijde, die niet los kan worden gezien van de politieke context. In China heerst natuurlijk een autoritair regime waarin sprake is van censuur. Zo nam China in 2020 nog de nationale veiligheids-wet voor Hong Kong aan.

Het gebruik van de term 'propaganda' is in China afgeschaft sinds 2023, en veranderd naar de term 'national publicity'

Wat daar precies staat, is geheim. Wel is duidelijk dat Chinezen onder de veiligheidswet een levenslange gevangenisstraf kan worden opgelegd vanwege 'afscheiding', 'ondermijning', 'terrorisme' en het 'heimelijk samenspannen met buitenlandse strijdkrachten.' Mede daardoor heerst onder Chinese onderzoekers een

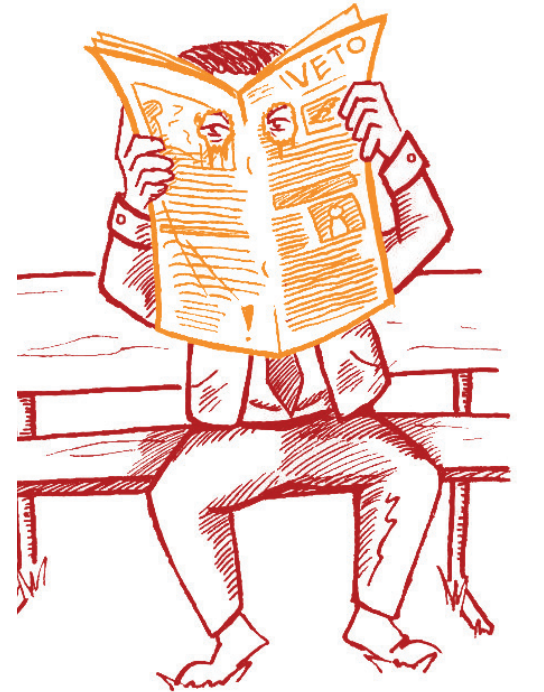
angst om kritisch te zijn voor het eigen regime', vertelt Lams.

Volgens Lams is die angst minder sterk aanwezig bij Chinese onderzoekers die in het buitenland wonen, en daar ook blijven. 'Sommigen staan open voor alternatieve bronnen maar blijven voorzichtig terwijl anderen meer open staan om verschillende stemmen te horen.' Volgens Lams is het makkelijker samen te werken met die laatste groep, om zich niet te moeten beperken en het onderzoek in volle onafhankelijkheid te kunnen uitvoeren.

'Je hebt ook Chinese partners die vast lijken te zitten in hun ideologische denkkader en, in overeenstemming met het discours van het staatsapparaat, een alternatieve visie op de wereldorde voorstaan', vertelt Lams. Die groep past binnen het plaatje van wat de Chinese overheid verwacht van Chinese woordvoerders, media, en academi-ci: 'Tell China's story well'.

Dat houdt in dat China het verhaal van China op een wervende manier wil vertellen zodat ze goed overkomt bij rest van de wereld. Lams legt uit dat het daardoor lastig kan zijn om met Chinese onderzoekers samen te werken.

Sommige onderzoekers willen bijvoorbeeld het woord propaganda niet gebruiken in academische teksten. Het gebruik van die term is in China afgeschaft sinds 2023 en veranderd naar de term *national publicity*.

'Verwijder dit: geen goed beeld van China'

Er zijn nog meer voorbeelden. 'Ik heb bijvoorbeeld een doctoraat gezien van een Chinese onderzoeker die het Chinese discours onderzocht over de klimaatkwestie', vertelt Lams. Het was hoofdzakelijk een positief verhaal zonder enige kritiek op China als vervuiler.

'Ook heb ik weleens een opmerking ontvangen van een Chinese hoofdredacteur bij een academisch artikel dat vermeldde dat de Chinese media verwacht worden een educatieve rol te spelen: "Verwijder dit, dit komt niet ten goede aan het imago van China."'

Ook Defoort geeft aan tegen moeilijkheden te zijn aangelopen. 'In mijn onderzoeken ben ik kritisch en heb ik het doel om clichés in vraag stellen; soms gebeurt het dat ik de titel uit mijn lezing moet veranderen.'

Ondanks de verschillende ervaringen met Chinese onderzoekers staat één zaak buiten kijf: 'Mogelijke spionage zit altijd in het achterhoofd. Maar dat geldt niet alleen voor samenwerkingen met Chinese universiteiten', aldus Lievens. Hij besluit: 'Het is te allen tijde belangrijk om in samenwerking met buitenlandse universiteiten waakzaam te blijven.' ☺

**NOËLLE HABRAKEN EN KASPER NOLLET
BEELD: GILLES DEKELVER**

KU Leuven werkt samen met omstreden Chinese universiteiten: 'Maar we zien toe op veiligheid'

Ook aan de KU Leuven is men beducht voor Chinese spionage, al schat het beleid de dreiging niet al te hoog in. Toch zijn verschillende partners van de universiteit omstreden. Ondertussen wordt op verschillende niveaus beter ingezet op kennisveiligheid voor een te grote afstand van China.

'Rusland stuurt zijn spionnen, China zijn professoren en studenten', zei minister van Justitie Paul Van Tichelt onlangs nog in De Standaard. Chinese spionage aan de universiteit spreekt tot de verbeelding. Toch is volgens sommige veiligheidsexperts het gevaar ervan zowel onderschat als onzichtbaar.

China is een belangrijke partner voor eender welk land, bedrijf of universiteit. Maar de academische wereld is in China meer verstrengeld met de politiek dan bij ons – spionage van andere landen, kennisdiefstal en onderzoek naar militaire toepassingen zijn er legio. Dat roept vragen op over de veiligheid van samenwerken met het land.

Omstreden partners

Enkele Chinese partners van de KU Leuven, met wie de universiteit structurele samenwerkingen heeft, zijn mogelijk betwistbaar. In Australië, waar Chinese spionage al een tijd een duidelijker probleem is, stelde het Australian Strategic Policy Institute (ASPI) een speciale lijst op van Chinese universiteiten met een risicoprofiel.

Veto vond nog steeds enkele individuele samenwerkingen tussen Leuvense onderzoekers en Chinese collega's van een van die omstreden universiteiten

De KU Leuven werkt samen met tal van universiteiten die volgens die lijst een 'hoog risico'-pro-

fiel hebben. Zo werkt de faculteit wetenschappen bijvoorbeeld samen met de Xia Tong University, die volgens de ASPI-lijst een reputatie heeft van spionage.

Het is bovendien een lijst die de Vlaamse regering de universiteiten aanbeveelt in acht te nemen bij het kiezen van partners. Dat bleek onlangs uit een recent parlementair antwoord van Vlaams minister van Economie Jo Brouns (CD&V) aan parlementslid Karl Vanlouwe (N-VA).

Peter Lievens, vicerector Internationalisering, geeft aan dat de KU Leuven op haar hoede is voor zulke universiteiten, maar vindt niet dat we ons zorgen moeten maken. Volgens Lievens worden zulke samenwerkingen individueel gecontroleerd door screenings, onder meer door de ethische commissie voor dual-use onderzoek. Spionage is eerder zeldzaam volgens hem.

Seven Sons of National Defence

De politiek maakt zich meer zorgen: onlangs verbood Vlaanderen de financiering met Vlaamse middelen voor samenwerkingen met de omstreden 'Seven Sons of National Defence' – een groep Chinese universiteiten die berucht zijn om hun verstrengeling met het Chinese leger en om hun spionage.

Toch vond *Veto* nog steeds enkele individuele samenwerkingen tussen Leuvense onderzoekers en Chinese collega's van een van die universiteiten, bijvoorbeeld met de Beihang University.

Volgens Lievens is dat niet verboden, maar heeft de universiteit geen structurele banden met die universiteiten. Opnieuw benadrukt hij dat de

samenwerkingen vooral beoordeeld worden op het onderwerp van de specifieke samenwerking, niet noodzakelijk op andere eigenschappen van een universiteit. ☺

KASPER NOLLET
BEELD: GILLES DEKELVER

Hoe belangrijk sinologen (zouden moeten) worden

Chinese spionage is een *hot topic*. De KU Leuven heeft vandaag een totaal van 37 samenwerkingsakkoorden met het 'rode gevaar'. Ook al is de voorzichtigheid volgens velen terecht, toch waarschuwen academici voor een euro te grote afstand van China.

Chinese universiteiten en instellingen nemen steeds belangrijkere positie in op het wereldtoneel. Zo blijven ze stijgen op de ranglijsten en blijft de Chinese studentenpopulatie in Leuven ook stijgen. Wie wil tellen op het internationale toneel, moet samenwerken met de Chinezen, lijkt het.

'Naast beurzen aan eigen studenten, investeert de Chinese overheid ook in onze studenten'

Carine Defoort, professor Chinese Studies KU Leuven

Het aantal Chinese studenten in Leuven neemt toe. Met 1.712 studenten vertegenwoordigen ze de grootste groep internationale studenten aan de universiteit. Vorig academiejaar (2022-2023) bestond hun studentenpopulatie uit 1.750 studenten.

Naast de stijging van Chinese studenten heeft de KU Leuven maar liefst 37 samenwerkingsakkoorden met Chinese instellingen. Die bestaan uit mobiliteits- en onderwijsopleidingsakkoorden, onderzoekssamenwerkingen en bilaterale akkoorden. Die bieden de mogelijkheid tot uitwisseling.

Afhankelijkheid

'Er klinkt vaak kritiek dat de universiteit bij onderzoekssamenwerkingen met China te afhankelijk is van de middelen van de Chinese partners, maar dat is niet zo', zegt Nicolas Standaert, professor Chinese Studies aan de KU Leuven. 'Het is in elk geval zo dat we aan de KU Leuven meer pogingen doen om opnieuw relaties aan te knopen. Die waren we verloren vanwege corona.'

'De kwaliteit van de Chinese hogeronderwijsinstellingen is aan een steile opmars bezig'

Peter Lievens, vicerector internationalisering KU Leuven

Peter Lievens, vicerector internationalisering aan de KU Leuven, voegt toe: 'Er is op dit moment geen significante stijging van het aantal samenwerkingen met Chinese partners. Enkele jaren geleden was dat wel het geval, en na de afkoeling tijdens de coronapandemie zien we opnieuw een toename van het aantal contacten met onze internationale relaties.'

Afhankelijkheid op vlak van onderzoekssamenwerkingen is er dus niet, toch is het opmerkelijk hoeveel geld China investeert in onze studenten. 'Naast beurzen aan eigen studenten', vertelt Carine Defoort, professor Chinese Studies aan de KU Leuven, 'investeert de Chinese overheid in onze studenten.'

Zo ging 95 procent van de studenten in de eerste master in de Chinese studies een jaar naar China, vooral dankzij beurzen van China zelf. Het gaat om beurzen van de Chinese Scholarship Council (CSC).

'Dat gebeurt allemaal heel transparant', verzekert Lievens. 'We hebben zelf ook studentenbeurzen naar China. Het is belangrijk dat studenten daar onafhankelijk kunnen studeren.' Wat Defoort en Standaert betreft, mag er en in elk geval vanuit de eigen universiteit gerust meer geïnvesteerd worden in Chinese studies.

Negatieve samenwerking

Samenwerken met Chinese instellingen maakt je als universiteit niet overal even populair. In met name de Verenigde Staten, en ook in Europa is de negatieve bias tegenover China groot. 'We moeten nadenken over de gevolgen van die bias', vindt professor Standaert.

'In de Amerikaanse en Europese media wordt er sinds enkele jaren een vooral negatief discours over China opgevoerd', stelt professor Standaert. 'Het is met dat beeld dat onze jeugd wordt opgevoed.'

Dat verklaart volgens hem wel waarom het aantal studenten Chinese Studies in heel Europa al jaren daalt. Dit academiejaar startten amper dertien studenten de opleiding aan de KU Leuven. Het aantal van zeven tot acht studenten dat uiteindelijk het masterdiploma zal behalen is volgens Standaert veel te weinig voor het aantal China-experten dat Vlaanderen volgens hem eigenlijk nodig heeft.

'China wordt elke dag belangrijker op het wereldtoneel, daarom heeft Europa een grote nood aan veelzijdige China-expertise', vervolgt Standaert. Professor Lievens volgt hem daarin: 'De kwaliteit van de Chinese hogeronderwijsinstellingen is aan een steile opmars bezig, en dan hebben we het niet eens over de rol van China in de wereld-economie.' ☺

LARA TURGUT EN KASPER NOLLET
BEELD: GILLES DEKELVER

Discrimineren online examens studenten op huidskleur?

De KU Leuven maakt gebruik van een omstreden programma voor het afnemen van thuisexamens. Dat programma zou moeite hebben met het herkennen van donkere huidskleur. Voorlopig zijn er nog geen klachten bekend.

Drie jaar geleden werd de Nederlandse academische wereld opgeschrikt door een discriminatieklacht van een student tegen de Vrije Universiteit (VU) Amsterdam.

De Amsterdamse universiteit maakte tijdens de coronapandemie gebruik van Proctorio, een zogenaamde proctoring-software die gezichtsherkenningstechnologie inzet om studenten te monitoren terwijl ze online examens maken. Zo wordt er voorkomen dat ze fraude plegen.

'Het systeem is ook niet waterdicht, er kan nog steeds fraude worden gepleegd, dat weet iedereen'

Wim Machiels, ICTS

De studente in kwestie had een donkere huidskleur, en had meerdere keren problemen met inloggen. Ook tijdens haar examen gaf Proctorio meerdere foutmeldingen, zoals 'room too dark' of 'face not found', terwijl ze gewoon voor haar scherm zat. Onafhankelijk onderzoek wees reeds meerdere keren uit dat er bij het gebruik van Proctorio wel degelijk een risicofactor meespeelt omtrent discriminatie.

KU Leuven beducht voor risico's

Ook de KU Leuven maakt sinds de coronapandemie gebruik van Proctorio. Wim Machiels en Marleen Van Cleemput, beiden werkzaam bij ICTS van de KU Leuven en verantwoordelijk voor Proctorio, verzekeren echter dat er geen reden is tot paniek.

De KU Leuven hanteert een rigoreus gebruikskader omtrent Proctorio, waarmee ze hoopt aan

de meeste bekommernissen te voldoen. 'Proctorio wordt slechts zeer beperkt gebruikt, bij vier of vijf vakken, door Erasmusstudenten, studenten met een topsportstatuut, werkstudenten of studenten die wegens een stage of andere omstandigheden hun examens zouden mislopen, tenzij ze een uitzondering krijgen.'

Volgens Machiels is het inzetten van Proctorio daarom een tegemoetkoming aan die studenten, en is er in die gevallen dus ook nooit sprake van klachten. Bovendien moet er altijd een alternatief voor online examens beschikbaar zijn, en is 'een examen organiseren of afleggen via proctoring nooit een recht, noch voor de opleiding, noch voor de student.'

(Bijna) geen problemen

Matthias Bunneghem, stafmedewerker voor onderwijs binnen de faculteit Sociale Wetenschappen en plaatsvervangend ombuds, relativeert ook. Hij pleit voor een verdere inzet van Proctorio - waar dat een meerwaarde biedt - maar erkent ook de tekortkomingen van de software.

Bunneghem herinnert zich een geval tijdens de proefperiode die Proctorio onderging. 'Een student had problemen met de technische implementatie van het programma. In een proefperiode kunnen zulke dingen uiteraard gebeuren. Als examencommissie hebben wij dan ook gepast gehandeld en de student niet gesanctioneerd.'

Ondanks dat alles erkent ook Machiels van ICTS dat er ook risico's verbonden zijn aan het gebruik van proctoring-software. 'Van meet af aan was het geweten dat er beperkingen waren aan zulke ge-

zichtsherkenningsoftware'.

Van de risico's dat dit meebracht voor mensen met een donkere huidskleur was hij aanvankelijk echter niet op de hoogte. 'Het systeem is in het algemeen niet waterdicht, er kan bijvoorbeeld nog steeds fraude worden gepleegd, dat weet iedereen.'

Privacy-bedenkingen

Ook omtrent privacy zijn er bezorgdheden. Proctorio werkt volgens het *record and review*-principe: er worden geluids- en video-opnames gemaakt van een persoonlijke huissfeer, die daarna door de docent opnieuw bekeken kunnen worden. Proctorio wijst aan welk gedrag van een student 'verdacht' is en meldt dat aan de docent, die vervolgens bepaalt of de student fraude heeft gepleegd.

Marleen Van Cleemput verzekert echter dat 'alles GDPR-conform verloopt, dat alleen de docent de opnames kan bekijken en de filmpjes na een jaar ook weer verwijderd worden.'

Andy Thys, verantwoordelijke voor Proctorio binnen het OPO 'Leren in maatschappelijk betrokken onderwijs, deel 1' - een vak dat alle studenten in de educatieve master volgen - ging eerst in gesprek met studenten. 'Ik wil geen *good-newsshow* ophangen, maar door te luisteren naar hun suggesties en die om te zetten in de praktijk hebben we de privacyverzoeken van studenten kunnen wegnemen.'⁹

JESSE BRUGGEMANS
BEELD: HELMA DABEKAUSEN

© SOUSANNA ZACHARIAN

In Zweden wordt de schade opgemeten na het verlies van belangrijk onderzoeksmateriaal, in Tjaad voeren studenten actie voor een betere behandeling en in Hong Kong stapt een vicerector op onder druk van Peking.

Miljoenen aan wetenschappelijk onderzoeksmateriaal verloren aan Zweedse topuniversiteit

Het Zweedse Karolinska Instituut, de thuisbasis van het orgaan dat jaarlijks de Nobelprijs voor Geneeskunde uitreikt, beleefde tijdens de feestdagen een ware nachtmerrie. Door een storing in een koelinstallatie ging een hoop onderzoeksmateriaal verloren. Een aanzienlijk deel bestond uit stalen afkomstig van leukemiepatiënten, die gedurende de afgelopen dertig jaar verzameld waren en gebruikt zouden worden voor verdere onderzoeksdoelinden met betrekking tot de ziekte.

De storing trad enkele dagen voor Kerstmis op, toen de toevoer van vloeibaar stikstof naar de gespecialiseerde koeltanks haperde. Die kunnen een tijd zonder, maar vanwege de feestdagen merkte niemand het defect op tijd op. Matti Sälberg, decaan van de campus waar het drama zich afspeelde, schat de totale waarde van het verloren materiaal 'in de miljoenen'.

Ondertussen heeft de universiteit een intern onderzoek gestart. Hoewel er geen sprake lijkt van kwaad opzet, werd ook de politie op de hoogte gebracht.

Vicerector van Hongkongse universiteit stapt op

Rocky Tuan, vicerector van de Chinese universiteit van Hongkong (CUHK), heeft bekendgemaakt dat hij in januari 2025 zijn functie zal neerleggen. Dat besluit komt niet bepaald als een verrassing, gezien het politieke klimaat van de voorbije jaren in de stad.

Tuan werd vicerector in 2018 en zou na een herverkiezing in 2022 aanblijven tot 2026. Zijn pro-democratische sympathieën stak hij nooit onder stoelen of banken. Zo steunde hij de studenten van zijn universiteit die tijdens de massale protesten van 2019 op straat kwamen tegen de zogenaamde veiligheidswet. Die laat meer inmenging van het Chinese regime toe en legt het recht op vrije meningsuiting aan banden.

Ook ondertekende hij in juli vorig jaar een petitie tegen een opgelegde hervorming van het universiteitsbestuur. Naar eigen zeggen deed hij dat uit vrees voor de academische vrijheid en het autonoom functioneren van CUHK. Bijgevolg stond de academicus al lang onder druk vanuit pro-Chinese hoek. Daarin is hij niet de enige. Maar liefst vier vicerectoren van de zeven openbare universiteiten in Hongkong gooiden recent de handdoek in de ring. Wie Tuans opvolger zal worden is nog niet bekend.

ELISE RENCKENS

BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

Tjaadse studenten staken tegen universiteitsbestuur

Begin februari werd de universiteit van N'Djamena in het Centraal-Afrikaanse Tsjaad platgelegd door een staking. De studenten waren misnoegd over de schorsing van 32 medestudenten die zich volgens het universiteitsbestuur misdragen zouden hebben.

Een rechtbank had eerder al geoordeeld dat de schorsingsprocedure niet correct verlopen was en dat de maatregel opgeheven moest worden, maar de universiteit gaf daar geen gehoor aan. Vervolgens wierpen ook een aantal dagen van vreedzaam protest geen vruchten af. Volgens studentenvertegenwoordigers greep de politie daarbij zelfs hardhandig in.

Daarop werd uiteindelijk de staking uitgeroepen. In een ultimatum gericht aan het universiteitsbestuur eisten de stakers niet alleen de re-integratie van de geschorste studenten, maar ook meer respect voor studentenrechten.

De recente gebeurtenissen kaderen in een lang aanslepend conflict tussen het universiteitsbestuur en de studenten. De afgelopen jaren werd er ook al actie gevoerd tegen onder meer de slechte leeromstandigheden en gebrekkige infrastructuur.⊗

Lof aan verzengende permanentie

De typemachines en camera's van weleer zijn veel omslachtiger in het gebruik dan hun moderne tegenhangers. Toch gaven ze ons een voordeel dat sindsdien verloren is gegaan: de typerende onaanpasbaarheid.

Men beticht hipsters er wel eens van dat ze node-loos teruggrijpen naar objectief gezien minder praktische manieren om van het leven te genieten. De naar vinylplaten luisterende, op typemachines schrijvende en met analoge camera's fotograferende retrofanaten – mijzelf ten volle inclusief – hebben echter een punt. Analoge media zijn moeilijker aan te passen, moeilijker om na de creatie te verbeteren – het moet van meet af aan goed. En dat is iets goeds.

Die twee diametrale tegenpolen die hier van toepassing zijn, digitale aanpasbaarheid aan de ene kant en analoge permanentie aan de andere, zijn inherente eigenschappen van hoe we media maken. Een ouderwetse kodak is analoog en minder triviaal in de omgang, een moderne DSLR maakt honderd foto's in een oogopslag.

Door die verzengende permanentie kun je als mediaproductent niet anders dan deftig nadenken over je tekst of beeld. De fouten die je maakt blijven bestaan. Daarmee wil ik niet zeggen dat moeilijkere, stroevere methodes automatisch betere resultaten garanderen, maar ze dwingen tot introspectie, ze verhogen de drempel zowel op conceptueel als op economisch vlak.

In 1935 schreef de Duitse filosoof Walter Benjamin wat later een van zijn bekendste essays zou worden: Het kunstwerk in het tijdperk van haar reproduceerbaarheid. Daarin bespreekt hij onder meer de waarde van de authenticiteit van kunstwerken, in samenhang met wat hij zelf het authentieke aura noemt, en pleit hij dat het zelfs de meest perfecte reproducties van een kunstwerk nog aan één ding ontbreekt: de fysieke aanwezigheid in tijd en ruimte.

Mijn poster van de Mona Lisa ziet er misschien exact hetzelfde uit, maar hangt niet in het Louvre en is dus niet het origineel. Hetzelfde kan niet meer worden gezegd over digitale foto's of documenten: de bytes die samen het origineel vormen van jouw boek, gedicht of

muziekstuk zijn te reduceren tot pure informatie en dus tijdloos, plaatsloos en exact kopieerbaar.

Als ik de harde schijf van mijn laptop opvul met een kopie van de jouwe is er geen manier meer om te weten wie van ons twee het nu oorspronkelijk gemaakt heeft. Benjamin zou zich vandaag omdraaien in zijn graf. Het aura is kwijt.

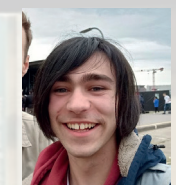
Begrijp me niet verkeerd: ik zal de eerste zijn die digitale hulpmiddelen aanreikt en zelfs ontwerpt als het gebruiksgeval en de situatie erom vragen. Een thesis schrijven op een typemachine is vandaag ondenkbaar: daar denk je immers sowieso al ettelijke uren over na, dus waarom zou je jezelf de luxe van aanpasbaarheid niet gunnen? Het kunnen schuiven, schrappen en spelen met hele hoofdstukken tegelijk is een voorrecht en een waar we gretig gebruik van moeten maken.

Dat alles hangt samen met de verloren traagheid van consumptie en paradoxaal genoeg de versnelling van informatie. We staan op de keper beschouwd minder stil bij de media die we dagelijks consumeren. Kunst moet authentiek zijn, willen we er een inhoudelijke dialoog over kunnen voeren.

Want is het niet zonde? Hoeveel grote dichters zijn aan ons collectief bewustzijn verloren gegaan omdat de backspaceknop binnen handbereik lag? ⊗

Want is het niet zonde? Hoeveel grote dichters zijn aan ons collectief bewustzijn verloren gegaan omdat de backspaceknop binnen handbereik lag? ⊗

Heb jij ook een mening die de wereld moet weten? Een krasse opinie of eerder een onschuldige, maar weldoordachte overtuiging over een van de zaken des levens? Stuur je lezersbrief door naar opinie@veto.be!

SIMEON DUWEL
is student wiskunde en Vetoraan

'Meer dan de helft van de wereldbevolking gaat stemmen, hier bij ons gaan er 600.000 jongeren voor de eerste keer stemmen', stak moderator van de avond, professor Vergelijkende Politiek Stefaan Fiers, van wal.

De jeugd gaat stemmen. Het was duidelijk dat de aanwezige sprekers op die jonge stemmers aasden: ze vuurden punchlines af bij de vleet.

Het jaarlijkse Kopstukkendebat van Politika lokte in dit verkiezingsjaar een bomvolle Pieter De Somer-aula. Een verslag van een avond vind je op veto.be. In de aanloop naar de verkiezingen kan je je binnenkort aan de grote *Veto*-studentenpeiling verwachten. *Stay tuned!*

Lees het verslag op veto.be

Groot Kopstukkendebat 2024

© FEMKE VAN CROMBRUGGE

De Twaalf-acteur Yassine Ouaiçh: 'Naar Hollywood? Enkel als ik daar óók mezelf kan zijn'

Acteren was Yassine Ouaiçhs reddingsboei na een moeilijk schoolparcours. Nu is hij een van de meest beloftevolle Vlaamse acteurs met een hoofdrol in de Netflix-serie *Grond* en een opgemerkte verschijning in *De Twaalf*. 'Als je personage niet begrijpt, kan je het ook niet authentiek overbrengen.'

'Is dat hier met knuffels of handen schudden?', lacht Yassine Ouaiçh wanneer we hem begroeten in een knusse koffiebar in het centrum van Leuven, ook zijn thuisstad. 'In het begin van mijn carrière wilde ik nooit interviews doen. Nu weet ik dat het *part of the job* is, al doe ik het wel op mijn eigen manier. Ik wil geen karikatuur zijn of zo'n kerel met vijf gezichten.'

De Leuvense acteur kwam pas na een lange zoektocht in de acteerwereld terecht. 'Ik heb op vijf verschillende scholen gezeten en ben meerdere keren blijven zitten', vertelt Ouaiçh. 'Ik deed niets met mijn leven en studeerde niet omdat ik nooit affiniteit had met één bepaalde studie. Maar die *feeling* had ik wel met kunst.'

Nu of nooit

De kortfilm *Broeders* van Adil El Arbi opende verder zijn ogen. 'Ik zou al heel blij geweest zijn met een mini-rolletje, alleen al om mijn familie trots te maken.' In een nu-of-nooit moment schreef Ouaiçh zich in aan het RITCS, waar hij toegelaten werd.

'Wanneer je geen sterk diploma als visitekaartje hebt, is het moeilijker om goed terecht te komen op de arbeidsmarkt. Dat "*all-in*"-gevoel zorgde ervoor dat ik wat meer durfde, ondanks dat ik veel angsten en een zwak zelfbeeld als bagage meedroeg. Ik wilde absoluut niet terug in een callcenter gaan werken.'

'Kom bij mij niet af met technieken, ik ga puur uit van mijn gevoel'

Na in Ketnet-series zoals *De Regel van 3S* te spelen, viel Ouaiçh bij het grote publiek al een eerste keer op met een hoofdrol in de tragikomische Netflix-reeks *Grond*, geregisseerd door Adil El Arbi en Bilal Fallah. Het voorbije najaar verscheen hij ook in de VRT 1-reeks *De Twaalf*, als de gladde makelaar Murad. Om zich daadwerkelijk zoals die

personages te voelen, kroop hij diep in zijn rol en kwam hij er ook lange tijd niet uit.

Je staat er bekend om een intensieve vorm van acteren toe te passen, met name *method acting*. Maakt dat het extra moeilijk op het einde van de dag uit je rol te stappen?

Yassine Ouaiçh: 'Ik weet eigenlijk heel weinig over acteren, dat zeg ik in alle nederigheid. Ik ken acteurs die zestig jaar ervaring hebben en die nog steeds heel nederig zijn. Ze zeggen: "ik ben lerende, ik ben een student van het vak". Dus het zou heel raar zijn om te zeggen dat ik alles al weet. Uit mijn eigen ervaring kan ik wel vertellen dat ik steeds mijn hart volg. Kom bij mij niet af met technieken, ik ga puur uit van mijn gevoel.'

'Soms kan een bepaalde scène echt binnenkomen, zonder dat de acteurs ook maar iets gezegd hebben. Een blik kan dan genoeg zijn. Op dat moment voel je dat de scène zó oprecht is. Alles draait om de energie, je moet er echt in zitten. Wanneer men tegen mij zegt dat ik aan *method acting* doe, vind ik dat geweldig cool. Ik ken namelijk geen andere techniek.' (*lacht*)

Afkicken

Dus jij wordt echt je personage?

'Ik probeer dat wel, ja. Als ik dat niet doe, ben ik gewoon een heel zenuwachtige Yassine. Je mag ook niet vergeten dat op de set wanneer de camera's draaien, het plots heel stil wordt en tientallen mensen naar jou kijken. Speel dan maar eens jouw personage. Het helpt mij om afstand te nemen van mezelf en een houvast te vinden in het personage. Maar dat is een proces. Stap per stap leer je om beter en sneller in je element te zijn. Dat is tot nu toe mijn ervaring.'

Het moet voor jou persoonlijk toch veelzinnig zijn om zo'n emotionele rollercoaster als een job te hebben?

'Natuurlijk. Maar hoeveel acteurs zijn er wel niet die publiekelijk zeggen dat ze na een bepaalde rol therapiesessies hebben moeten volgen? Als

Yassine Ouaiçh

- Geboren te Leuven in 1991
- Werd opgepikt door Ketnet voor de serie *De Regel van 3S* (2017-2019)
- Won een Ensor voor beste acteur voor zijn hoofdrol in de Netflix-serie *Grond* (2021)
- Speelde in het tweede seizoen van de VRT 1-reeks *De Twaalf: De Assepoestermoord* (2023)
- Maakt de Radio 1-podcast *De 9 Levens van Yassine* (2024)

acteur wordt je plots losgetrokken van een bepaalde plek of situatie waar je even in hebt verkeerd. Dan moet je echt even afkicken.'

Kun je je altijd vereenzelvigen met het personage dat je speelt, zelfs als die persoon bepaalde misstappen begaat? Of houd je toch best een bepaalde afstand van dat personage?

'Ik denk – nogmaals, vanuit mijn beperkte ervaring – dat als je je personage niet begrijpt, je het ook niet authentiek kan overbrengen. Ik speel geen personage, als ik zijn motief en zijn reden daartoe niet begrijp.'

Zou je daarvoor dan bepaalde rollen afwijzen?

'Ik denk niet dat mensen snel rollen afwijzen, omdat er zo weinig opportuniteiten in België zijn. Maar het zou ook goed zijn als men toegeeft: "Deze rol is te groot voor mij". Een kind laat je ook geen seriemoordenaar spelen. Het is je levenservaring en de bagage die maakt dat je meer gelaagde personages kan spelen.'

'Sommige acteurs hebben bijvoorbeeld een bepaalde ervaring niet, maar die zoeken die dan wel op. Ze lezen boeken of gaan bijvoorbeeld een afkickcentrum bezoeken...'

Vervallen acteurs met een migratieachtergrond in het castingproces nog te vaak in stereotiepe rollen?

'Zo'n stereotiepe rol was voor mij wel nodig om mezelf op de kaart te zetten. Daarvoor was *Grond* dus ideaal. Alhoewel mijn personage in *Grond* van buiten dat beeld bevestigt, speelde ik vanbinnen wel een gelaagd en kwetsbaar karakter. Maar dan is het belangrijk je ook te bewijzen in een niet-stereotiepe rol, zoals ik in *De Twaalf* speelde. Ik denk dat we dus wel meer die richting uit moeten.'

'En de volgende fase is waarschijnlijk om zo'n rol te spelen en er gewoon een Zuiderse look aan te geven met een andere naam. In *Styx (een nieuwe serie op Streamz, red.)* speel ik bijvoorbeeld iemand die Tobias heet. Dat is *next level*, snap je? In een nieuwe sitcom die binnenkort uitkomt, was mijn naam eerst Bilal. Ik heb hen echter gezegd dat ik niet de zoveelste Bilal wilde spelen, dus hebben ze het veranderd naar Elias. Dat stereotiepe automatisme moet veranderen, maar het moet ook wel van ons komen.'

Is de reden dat je niet actief bent op sociale media omdat je je authenticiteit wil bewaren? Meestal wordt verondersteld dat dat noodzakelijk is in de showbizz-industrie.

'Ja, ik vind sociale media vals, maar zo is de showbizzwereld ook. Ik geloof niet dat socialemediaplatformen altijd even gunstig zijn voor de ander noch voor jezelf. Artiesten zijn echt, mensen zijn echt, maar de omgeving rond hen is dat niet altijd.'

Levensdoel

Je bent spiritueel geïnspireerd. Ben je dan ook gelovig?

'Ik kan alleen vanuit mezelf vertrekken. Ik geloof niet dat een mens centraal staat, maar dat er iets is dat ons overstijgt.'

'Religie heeft in de wereld een bepaalde toon gekregen, een bepaalde noot. Daardoor distantiëren mensen zich wereldwijd deels van hun geloof, omdat ze denken dat ze daarmee hun authenticiteit verliezen. Mijn nonkel heeft altijd gezegd dat je je als artiest niet moet mengen met politiek, én met religie. Als artiest overstijgt je dergelijke instituten, je moet bruggen bouwen tussen iedereen.'

'Het is niet het acteren zelf, maar het doel dat dat aan mijn leven gaf dat mij heeft gered'

'We hebben te veel de neiging mensen voor onze kar te spannen, zeker wat religie betreft. Ik heb dat zelf ook meegemaakt: je kijkt op naar iemand, maar wanneer je ontdekt dat die een bepaalde politieke voorkeur heeft, krijgt die persoon in je ogen meteen een andere kleur.'

Was acteren de enige mogelijke 'redding' uit je neerwaartse spiraal?

'Soms kan iets spontaan komen. Ondanks dat er een grote tegenstroom was, wist ik dat dit mijn

ding was. Zonder het goed te kunnen uitleggen.' (lacht)

'Ik denk dat kunst voor mij een redding was. Een mens kan een miljoen euro hebben en toch elke dag met depressieve gedachten worstelen. Maar je kan evengoed artiest zijn met een bescheiden loon, en toch gelukkig zijn. Je moet het pad bewandelen dat je voldoening geeft. Het is niet het acteren zelf, maar het doel dat dat aan mijn leven gaf dat mij heeft gered.'

Hoop jij ook zo'n grote impact te hebben op nieuw talent zoals Adil en Bilal dat voor jou waren?

'Ik denk dat je dat onbewust wel bent. Bewust wil ik het alleszins niet zijn. Je kunt grote bewondering hebben voor bepaalde mensen, zoals ik had voor Adil en Bilal, maar ik denk niet dat dat altijd goed is, ook niet voor hen. Dat legt heel veel druk. Het is wel een compliment als iemand fan is ondanks mijn imperfecties, maar gewoon voelt dat ik oprecht probeer te zijn.'

Hollywood

Je bracht ook net de Radio 1-podcast De 9 Levens van Yassine uit. Waarover gaat die?

'De podcast vertelt het verhaal van acht andere Belgen met een Marokkaanse achtergrond die

dagelijks tussen twee culturen leven. Ik wil graag hun verhaal te weten komen: hoe hebben zij geïnteresseerd met hun identiteit en hun dubbele cultuur? Hoe hebben zij hun weg gevonden tussen twee ouders die het niet altijd kunnen vinden met elkaar?'

'Ze doen zo hard hun best voor hun moederland, maar als er een ding niet gaat, zegt moeder: "Ah, ge zijt just zoals je vader", en omgekeerd. Dat is enorm frustrerend. Soms zijn het succesverhalen, maar vaak ook heel trieste verhalen. De ene zit zes jaar in de bak, de andere vertrekt naar Hollywood. Maar een dubbele nationaliteit is zeker wel een verrijking, heb ik geleerd.'

Staat Hollywood ook op jouw bucketlist?

'Als ik mezelf kan zijn, dan wel ja. Wie weet?'

De 9 Levens van Yassine valt nu te beluisteren op alle podcastplatformen.

JASMIEN VAN DE BEEK EN ELIAS FRET
BEELD: FEMKE VAN CROMBRUGGE

Belpop-veteranen over de internationale allures van de Belgische popmuziek

België mag dan amper iets voorstellen op de wereldkaart, toch scheerde ons Belgenlandje met haar muziek al vaak hoge toppen. In de nieuwe theatervoorstelling *Belpop Bonanza Superstar* duiken Jan Delvaux en Jimmy Dewit als Belpop Bonanza in dat vat vol met internationale belpopverhalen.

Onder de noemer van *Belpop Bonanza* maken Belpop-kenner Jan Delvaux en dj Jimmy Dewit nu al enkele jaren theatershows, waarin een wervelwind van anekdotes en legendarische verhalen over Belgische muziek op je afkomen. In het gezellige Café Sport vertellen beide heren ons over hun nieuwe theatertournee, de plek van Leuven in de Belgische popmuziekgeschiedenis en West-Vlaamse rap.

Chemie

Delvaux steekt van wal over het ontstaan van hun shows: 'Ik was breed in muziek geïnteresseerd, en door toevalligheden is dat beginnen vernauwen. Ik werkte namelijk bij Studio Brussel voor het programma *Het verhaal van de Belpop*. Daarin werd elke week een Belgische artiest een uur lang geïnterviewd, en het week-na-week opstalende voorbereidingswerk dat ik voor die wekelijkse interviews verrichte, heb ik dan gebundeld tot een boek.'

Daaruit volgde het idee om de verhalen uit dat boek op een podium te brengen. 'Ik wilde dat wel-

iswaar niet met zo'n liveband doen, dus ging ik op zoek naar iemand anders', wijst Delvaux naar Dewit die broederlijk naast hem zit. 'Het idee bestond er eerst in dat ik het verhaal zou vertellen en dat jij daar de muziek bijbracht als begeleider, toen bleek...'

Dewit onderbreekt hem: 'Ik heb nog altijd het gevoel dat ik een begeleider ben; ik heb nog geen woord gezegd. (lacht) Maar *bon*, doe vooral verder. Uw soep wordt koud, ik zeg het maar, hè.'

Delvaux lacht hartelijk mee. 'Seffens laat ik u praten, dan kan ik mijn soep eten. Maar zo is dat gegroeid, en toen is gebleken dat wij een heel goede chemie hadden. Dat is hoe het is ontstaan: in stapjes.'

Frietkot

Over zijn collega vertelt Dewit: 'Jan is wel een mens die van verschillende soorten muziek houdt, hij is een muzikfreak. Dat is nu wel gekanaliseerd door wat we doen, die Belpop, maar we hebben ook wel gezien wat er voor de rest nog gebeurt. We zijn koks, maar we hebben toevallig ook een frietkot.' Delvaux beaamt dat volmondig. 'We blijven wie we zijn, ik ben nog altijd een journalist en jij nog altijd een dj.'

Dewit glimlacht onmiddellijk en draait zich van Delvaux weg alsof hij ons iets onder vier ogen wil zeggen: 'Meestal zegt hij het iets denigrerende, meestal "ben jij degene met het technisch beroep", zegt hij dan.' (lacht)

Twee oudere jongeren

Dewit vindt het niet eenvoudig om aan mensen uitgelegd te krijgen wat hij nu eigenlijk doet: 'Tenzij je ons gezien hebt snap je het niet. Wat wij doen op een podium is ook heel anders dan wat je zou verwachten; het is flitsend en gaat rap vooruit, maar je krijgt het moeilijk uitgelegd.'

Het semester is terug begonnen en de lessenroosters zijn weer eens hectisch door elkaar geschud. Niets beter dan een stevige portie culturele aangelegenheden om de sleur van alledag te doorbreken. We geven je alvast een paar tips mee.

Young Poets Society x ITHAKA - Zwartzusterklooster
Woensdag 28 februari, 20u

LOKO's gratis cultuurfestival ITHAKA levert voor de tweede keer een platform aan de Young Poets Society. Dat biedt prikkelende performances, afgewisseld met de mogelijkheid tot het ontmoeten van andere studenten die geïnteresseerd zijn in cultuur. Als je iemand zoekt om zo nu en dan eens mee naar het theater te gaan, door het museum te kuieren of diepgaande gesprekken over literatuur mee te voeren, zit de kans er dik in dat je die hier tegenkomt!

Gratis na inschrijving

The Very Last Northern White Rhino - STUK

Donderdag 29 februari, 20u30

Van de noordelijke witte neushoorns resten er nog maar twee exemplaren, en het zijn allebei vrouwtjes. Hun dagen als soort zijn dus geteld. *The New York Times*-verslaggever Sam Anderson trok naar Kenia om die twee neushoorns, volledig onbewust van hun lonkende uitsterving, in beeld te brengen. Op basis daarvan maakte Gastón Core in samenwerking met danser Ouloy een dansvoorstelling: een wervelwind van kalme temidden een wervelwind van chaos, met invloeden uit de Afrikaanse en *urban* dans.

Prijs: 16 euro, cultuurkaart 12 euro

9,6 (een verweer) - 30CC/Schouwborg

Donderdag 29 februari, 20u

Onder bonzende ritmes weet regisseur Stijn Devillé van het Nieuwstedelijk een krachtig staaltje klimaatactivisme op het podium te brengen. Centraal staat de kracht van de stem: Sara Vertongen brengt via *slam poetry* en *spoken word* een solo die barst van ritme en energie. Let wel: deze voorstelling is niet geschikt voor mensen die gevoelig zijn aan snel flitsend licht.

Prijs volgens het pay what you can-principe: 25 - 22 - 20 - 16 - 10 euro

Artist Talk: Anna van der Ploeg - Museum M Zondag 3 maart, 15u

De Zuid-Afrikaanse Anna van der Ploeg, *artist in residence* in M Leuven, maakte onlangs speciaal voor het Leuvense museum een nieuwe reeks sculpturen. Tot en met drie maart kun je die gaan bekijken, en op de finisage op drie maart zelf kun je haar over haar eigen werk horen spreken. Ook aan de muzikale wensen zijn voldaan: je kunt na afloop luisteren naar een gespecialiseerde versie van Britse componist Charlie Ushers werk *Mixed Feelings*, geïnspireerd door gesprekken tussen de twee kunstenaars.

Gratis

Boterhammen in de Schouburg - 30CC/Schouburg Donderdag 7 maart, 12u

Roman D'Hondt is gitarist en student aan het LUCA Jazz. In samenwerking met 30CC zette hij een project op poten om medestudenten op laagdrempelige wijze van muziek te laten genieten. Een rijkelijk gevuld jazz- en funkrepertoire vult op donderdagmiddag de foyer van de schouburg, en D'Hondt nodigt je van harte uit om je brooddoos mee te nemen en je oren te doen genieten

Gratis

In gesprek met Michèle Matyn - SLAC Donderdag 7 maart, 19u

Nadat je 's middags boterhammen in de Schouburg hebt gegeten kun je naar een lezing van Michèle Matyn gaan luisteren. De Antwerpse fotografe, beeldhouwster en installatieartiest produceerde al een veelzijdig oeuvre. Ze verkent in haar werk de manier waarop mythen, folklore en tradities ontstaan en hoe we mensachtige kenmerken toewijzen aan natuurlijke verschijnselen. Voor fans van analoge fotografie is deze talk zeker aan te raden: Matyn vindt de polaroid een belangrijk medium. ☺

Gratis

SIMEON DUWEL
BEELD: EMILIA VAN DROOGENBROECK

'Eigenlijk zijn we twee oudere jongeren die iets te graag over muziek praten en er wat dia's bij komen tonen', lacht Dewit. 'Dat is *basically* wat wij doen, maar dan heel droog gevat. We zijn in een format gerold dat bleek te *marcheren*.'

Kleinheid

Toch is en blijft het een feit dat België op de wereldkaart niet veel plek inneemt. Ons kleine landje heeft dus een hecht netwerk van samenwerkende muzikanten. Delvaux noemt er een aantal bij voornaam: 'De typisch Belgische constructie is eigenlijk: frontman - neem bijvoorbeeld Daan - met daarachter enkele topmuzikanten die dienst doen bij verschillende andere artiesten'.

'Overal duiken bijvoorbeeld dezelfde twee blazers op, Jo Hermans en Wietse Meys, die bij Daan, Clouseau, Glints, Yong Yello spelen ... Zo kom je in België in de situatie terecht waarbij Jo bijvoorbeeld vijf of zes keer in vier dagen heeft gespeeld op Werchter, hij moest *crossen* van 't een naar 't ander.'

Hiphop

Ook over de Belgische hiphop, ondertussen een gevestigd genre in onze contreien, hebben de heren wat te zeggen. Opvallend is dat het in vergelijking met onze noorderburen veel langer heeft geduurd voordat hiphop op de radio gedraaid werd.

Delvaux verklaart waarom: 'Het korte antwoord: omdat alles langer duurt bij ons. Het lange antwoord heeft met taal te maken, denk ik. In de standaardtaal hiphop maken, dat gaat bij ons niet. Je hebt Limburgse hiphop, West-Vlaamse hiphop, maar je hebt geen Nederlandse hiphop. Dat maakt het moeilijk om op de radio te komen.'

Dewit pikt daarop in: 'We hebben een keer een *city* gedaan (*een Belpopshow specifiek voor één Belgische regio, red.*) in Genk, waar een heel levendige scène van hiphoppers is. Don Luca, bijvoorbeeld, en de kliek daarrond. Die maken *keitoffe* dingen met goede beats, maar in West-Vlaanderen krijg je dat niet verkocht. Het is typisch *citees*.'

Delvaux vervolgt: 'Dat was ook de charme van hiphop: dat was van die gasten, voor die gasten, en de rest begreep het gewoon niet. Je maakte hiphop voor jezelf, want je had je eigen taal.'

Een van de paradepaardjes van de Belgische hiphop is ongetwijfeld Zwangere Guy. Daarover vertelt Delvaux: 'Zwangere Guy is populair, hij zit geografisch in het midden, hè, die verstaan ze overal wel. Ook een van onze weinige "*from zero to hero*"-verhalen: hij werkte eerst in de keuken van de AB, en twee jaar later vult hij zelf de zaal. Dat is natuurlijk iets wat je zelden meemaakt.'

Leuven als aanspoorplek

Zowel Delvaux als Dewit zijn geboren en getogen in Leuven. Ze koesteren een grote liefde voor de rol die de stad in de Belgische muziekgeschiedenis heeft gespeeld. Delvaux vertelt: 'Leuven was in de jaren zeventig dé aanspoorplek en is heel belangrijk geweest. Je moet je inbeelden, je had nog geen gsm's, muziek was nog heel jong, dus als je muzikant was en je wou afspreken, dan had je een café nodig dat laat open bleef en waar je altijd binnen kon struikelen. Leuven was daar als studen-

tenstad de ideale plaats voor.'

Daardoor ontstond in ons land voor het eerst een echte scène, met Raymond van het Groenewoud en Johan Verminnen, de kleinkunstenaars die begonnen te *rocken* met gitaren. 'Die zijn hier aanbeland, en dan krijg je op den duur een circuit', vertelt Delvaux.

'De centrale figuur daarin was Jean-Marie Aerts, ook al zeventig jaar oud. Hij produceert heel wat legendarische platen, maar was vooral ook een geweldige gitarist van de eerste internationale Belgische band: TC Matic. Hij zat hier: de peetvader, de leider van heel die scene. Ook in de *new wave*-jaren waren we belangrijk. Leuven is er in elke nieuwe stap, ik denk dat dat komt door een soort vrijheid die hier zit.' ☺

Underrated Belgische artiest?

Dewit: 'The Me in You. Die blijven al een tijdje klein en zitten in de slipstream van The War On Drugs.'

Delvaux: 'De Portables, maar ik denk dat die gestopt zijn.'

Beste Belgische album van het jaar?

Dewit: 'Wish You Were Here van Zimmerman, de hele plaat. Ik heb 'm grijs gedraaid.'

Delvaux: 'Love Songs van Loverman. Ik heb zijn papa nog gekend, dat was een van de grootste punkers van Leuven, hij is nu een prof Letterkunde, Ortwin de Graef.'

Beste Belgische kerstnummer?

Delvaux: 'De Kreuners hadden in 1988 een zware dip, dus hun manager zei: "Kom, pomp er een kerstsingle uit." Wegens vrij dubieuze productieomstandigheden kwam die kerstsingle er pas eind januari. Totaal mislukt. *A Rum A Dum Dum* heet het. En een jaar later kwam *Ik Wil Je* en was hun carrière terug oké.' (lacht)

Beste Vlaams-populaire schijf?

Dewit: 'Ik zou durven opteren voor *Zo Mooi Zo Blond En Zo Alleen* van Jimmy Frey.'

Delvaux: 'Voor mij alles van Louis Neefs.'

Beste Belgische hiphopalbum?

Dewit: 'Wie Is Guy, en dan vooral *Gorik Pt. 1*. Ik was al fan van Stikstof, maar toen die single uitkwam dacht ik: wow, je kunt ook poëtisch en diep en toch funke *shit* maken.'

Delvaux: 'Voor mij is dat nog altijd het eerste album van 't Hof van Commerce, *En In Izegem*. Da's zo homemade, er zit een knulligheid aan.'

Belgische artiest die het dichtste bij een internationale doorbraak is gekomen?

Dewit: 'Charlotte Adigery en Boris Pupul.'

Delvaux: '2ManyDJs, of ja, Soulwax eigenlijk.'

SIMEON DUWEL
BEELD: ELIAS FRET

High on Veto.

Wist je dat iedereen kan meewerken aan Veto?

Veto zoekt schrijvers, tekenaars, fotografen, nalezers, interviewers, moppentappers, videomakers, vertalers... Heb je interesse?

Kom volgend semester gewoon naar een van onze **vergaderingen** (elke donderdag om 20u) in 's-Meiersstraat 5. Of stuur een mailtje naar veto@veto.be.

Ervaring is niet nodig, enkel goesting!

NIELS GOOSSSENS
STUDIEBEGELEIDING

Wil jij je optimaal voorbereiden op je KU Leuven examens?

Met ervaren docenten en maatwerk cursusmateriaal ondersteunen we je 24/7 tot je slaagt. Bereik je academische doelen tegen betaalbare prijzen.

Scan de QR-code voor meer info en meld je vandaag nog aan!
www.nielsgoossens.be/kuleuven

Ontdek onze gratis lessen en geef je semester een vliegende start!

Ervaar onze hoogwaardige aanpak zonder verplichtingen.

Scan de QR-code en verzeker je plek!
www.nielsgoossens.be/gratis

SPINVIS NAVRAAG

'Een supersonische koortsdroom met een tedere ondertoon', zo beschreven we Spinvis' recentste album. De muzikale laatbloeiër is heer en meester van mysterieuze, maar rake teksten. Al ging die muzikale zegetocht niet zonder slag of stoot: 'Het paradijs ligt voorgoed achter me.'

Je moet het maar kunnen: tot je veertigste zorgeloos aan het werk zijn in een postkantoor – 'leven in het paradijs' – en dan plots doorbreken tot een van de meest bekroonde Nederlandse artiesten van de voorbije jaren. Erik de Jong – alias Spinvis – kon het.

Een paar uur verwijderd van zijn volgepropte concert in Het Depot, vond Spinvis de tijd om zijn 'favoriete studentenblaadje' te spreken. In de backstage hadden we het over zijn muzikale proces, zijn liefde voor België en zijn voortdurende balansoefening tussen authenticiteit en commercialiteit: 'Ik wil niet in een bubbel van muziek en *showbizz* leven.'

U treedt vanavond op in Leuven, een heuse studentenstad. Hoe was uw eigen studententijd?

Spinvis: 'Ik heb niet echt een studententijd gehad. Dat was oorspronkelijk wel de bedoeling, maar ik maakte er niet zo veel van...'

Was u toen al veel met muziek bezig?

'Altijd. Dat was misschien deels ook het probleem. Ik had wel willen studeren, maar die plannen zijn verdwenen in een soort prepuberale chaos.'

'Ik heb vervolgens allerlei baantjes uitgepro-

beerd en kwam uiteindelijk bij de post terecht. Dat was een heel fijne job, waar ik veel mensen heb ontmoet. Het was bovendien heel eenvoudig werk; terwijl mijn handen het werk deden, kon mijn hoofd nadenken. Ik bleef dus voortdurend bezig met muziek, teksten en poëzie.'

'Een liedje live spelen, is een tweede kans'

'Ik had collega's uit Eritrea, Marokko, Turkije... Heel de wereld leek samen te komen bij de post. Als je goed kan luisteren – wat ik bijzonder goed kan – zijn mensen best snel geneigd om hun verhaal te vertellen. Door de jaren heen heb ik al die verhalen verzameld en opgeschreven. Die verzameling vormt mijn schatkist, mijn kapitaal. Bijna alle personages uit mijn teksten vloeien daaruit voort.'

U haalt veel inspiratie uit mensen en verhalen rondom u; is de manier waarop u muziek maakt bijgevolg veranderd sinds u voltijds artiest bent?

'Mijn leven is volkomen veranderd. Ik kom vrijwel alleen nog in aanraking met muzikanten of mensen uit de media, terwijl ik niet in een bubbel van muziek en *showbizz* wil leven. Ik ben ervan overtuigd dat de echte romantiek in de levens en verhalen van gewone mensen zit. Ik moet dus veel actiever op zoek gaan naar zulke connecties in tegenstelling tot vroeger.'

U schrijft uw teksten zelf. Welke rol speelt uw huidige band in uw muziek?

'Wat ik opneem in de studio, is volledig van mij afkomstig. Maar als het eenmaal af is, en we live spelen, wordt het van de hele band. De liedjes die we live spelen zijn nooit zoals de versie op de plaat.'

'Vaak zijn liedjes, eenmaal ze op de plaat staan

'Zodra liedjes op een plaat staan, zijn ze onvermijdelijk mislukt'

onvermijdelijk mislukt. Het is meestal die eerste schets van je lied, de eerste demo, het eerste idee, waar de kern zit. Daarna neemt de ratio en de "goede smaak" het over.'

En dan is het liedje live spelen een tweede kans?

'Precies. Muzikanten en mensen in het algemeen zijn op hun best wanneer ze vrij zijn. Ik voorzie de muzikanten hoogstens van een partituur, maar na pakweg drie repetities blijft daar niet veel meer van over, ten voordele van de muziek weliswaar. De dynamiek van een groep is zo anders dan de dynamiek van een eenmansband, van een studioalbum.'

'Ik vind het steeds opnieuw magisch hoe een liedje op de plaat heel goed kan werken, maar live helemaal niet. Of andersom. Dat heeft te maken met interactie, met het publiek, met de mensen.'

Merkt u verschil tussen een Nederlands en een Belgisch publiek?

'We treden al 22 jaar, sinds het begin, in België op. Het was meteen een goed huwelijk. Hoe zuidelijker je komt in Europa, hoe meer liefde en

respect er is voor kunst en cultuur. Zeker voor het surrealisme.'

'In Nederland krijg ik heel vaak de vraag: "Waar gaat het over?" Een volkomen irrelevante vraag. Waar het over gaat is niet belangrijk als je het mooi vindt en het je iets doet. "Vind je de ondergaande zon mooi? Waar gaat dat over dan?", is meestal mijn antwoord daarop.' (lacht)

'In België hoor ik die vraag vrijwel nooit. Het Belgische publiek staat voor veel meer open. Dat voel je ook tijdens een optreden.'

'Ik heb geen boodschap over te brengen, buiten voor mezelf. Vroeger maakte ik weleens de fout om mensen te verbeteren, maar dat heb ik afgeleerd. Ik heb er mijn betekenis aan gegeven, jij geeft er de jouwe aan.'

Een stoute vraag: treedt u liever in Nederland of in België op?

'Losstaand van mijn accent, gebruik ik zoveel typisch Nederlandse uitdrukkingen, waardoor ik me soms afvraag of het Belgische publiek wel altijd begrijpt wat ik bedoel, waar het over gaat. Ik denk dat veel kleine Nederlandse – in het bijzonder Utrechtse – fitnesses verloren gaan. Dat is niet erg natuurlijk, maar wel jammer.'

Staat u op het podium als Spinvis of Erik de Jong?

'Ik ben daar voortdurend mee bezig. Als je voor een zaal staat, met honderden ogen op je gericht, kan je onmogelijk jezelf zijn. Wanneer ik op een podium sta, komt er iets in mezelf naar boven, wat enkel tijdens zulke momenten naar boven kan komen. Je bent je heel erg bewust van jezelf. Op het podium heeft elke kleine handeling, elk klein gebaar een betekenis.'

Bent u bijgevolg graag frontman? Uw eerste podiumervaring was immers als drummer.

'Het zit allebei in mij. Ik zou heel graag weer drummen. Maar wat het frontman zijn betreft: ik ben zeker geen podiumbeest. Ik doe misschien niet wat een frontman "hoort te doen", maar kom er wel mee weg, en ik vind het heel leuk om te doen.'

'Ik hoeft niet meer jong, sexy of cool te zijn'

'Stel je voor dat je doorbreekt op je twintigste als een metalgitarist, dan moet je tot je veertigste een metalgitarist blijven en je imago uitdragen. Ik debuteerde toen ik veertig was als Spinvis, ondertussen ben ik 62. Ik hoeft niet meer jong, sexy of cool te zijn. Ik blijf gewoon te kunnen zijn wie ik ben. Dat is een grote bevrijding.'

Ondervindt u ook nadelen aan het feit dat u op latere leeftijd pas debuteerde?

'Dé tantaliserende vraag blijft voor altijd: wat als ik op mijn twintigste al was doorgebroken? Dan had ik nog eens twintig jaar extra tijd gehad

om te ontdekken.'

Voelt u zich gehaast om die 'verloren' tijd in te halen?

'Ik denk het wel. Ik ben geneigd om veel "ja" te zeggen. Samenwerkingen met filmmakers, dansers, theater... Alles is interessant. Al wil ik daar voortaan voorzichtiger mee zijn. De kern van mijn werk, dat blijft het maken van die stomme liedjes van drie minuten. Dat is wat ik echt goed kan.'

Heeft u nog andere ambities, naast uw muzikale carrière?

'Zoveel, zoveel! Striptekenen bijvoorbeeld, ik had zo graag striptekenaar geweest willen zijn. Ik maak ook allerlei posters.'

U ontwierp uw meest recente albumhoes dan ook zelf.

'Ik ben graag grafisch bezig. Daar ligt een hele wereld voor me open, maar het kan niet allemaal. In feite kan natuurlijk alles, maar dan versnipper je je hele leven. Dat wil ik niet. Ik moet en wil dit blijven doen.'

Heeft u het gevoel dat u nog veel evolueert op muzikaal vlak?

'Mijn muziek evolueert volgens mij zonder twijfel, maar of het al dan niet ten goede verandert, dat weet ik niet. Het is vergelijkbaar met ouder worden: onderweg pik je dingen op, verrijk je jezelf, maar verlies je ook van alles en nog wat.'

'Een weegschaal kan zichzelf niet wegen. Als maker kan ik niet naar mijn muziek luisteren, zoals jullie dat kunnen. Als ik een liedje van tien jaren geleden hoor, dan pas hoor ik – soms – wat jullie horen. Pas dan ben ik even vergeten wat het had moeten worden. Ik wandel al eens een café binnen terwijl er een liedje speelt, en denk dan: "Oh, dat klinkt goed. Wacht, het is van mij!" (lacht)

'Als je op vakantie bent geweest en je komt terug in je kamer, dan zie je heel even hoe het is door de ogen van anderen. Heel even, voor een vluchtig moment, ben je een vreemde in je huis. Dat is wat ik slechts soms met mijn liedjes ervaar.'

Is er iets dat u anders zou hebben gedaan in uw carrière, achteraf gezien?

'Ik zou al mijn liedjes herschrijven. Jullie luisteren naar mijn muziek zoals het geworden is, ik hoor vooral wat het had moeten zijn. Neem bijvoorbeeld *Kom Terug*: als ik dat vandaag herbeluister, zing ik het als een robot! Ik zou het hebben willen zingen zoals ik het vandaag op het podium zing. Maar de boodschap blijft wel hetzelfde.'

En wat is die boodschap?

'Goed geprobeerd. (lacht) "Gooi een steen naar de dag", "spoil het zand van je huid", het zijn allemaal beelden die gewoon goed voelen. Een goede zin, die trilt. Er zit een geheim in, er zit iets inherent goed in. De ene zin kan trillen, de andere totaal niet.'

'Ik ben eigenlijk gewoon op zoek naar de zinnen die een flux hebben. Daar maak ik dan een colla-

ge van – een container, die alles samenvat. Daar houd ik van.'

'Zo bestaat *Voor ik vergeet* bijvoorbeeld uit allerlei herinneringen, allerlei kleine toevalligheden, maar omdat voortdurend "voor ik vergeet" wordt herhaald, ontstaat er een groter geheel. Zonder noodzakelijk inhoudelijk verbonden te zijn, schep je wel één wereld binnen die container.'

U sprak al vol lof over uw periode bij de post. Mist u die rust soms?

'Niemand wist wat ik deed. Er was nog geen sprake van een luisterend publiek, het was gewoon ik, mijn demo's en schrijftjes. Dat was in zekere zin het paradijs: ik kon alles maken, niets was ondenkbaar en het was voor mezelf. Ik was trouwens erg gelukkig, met goede mensen om me heen.'

'We hebben het paradijs verlaten en zijn ons té bewust geworden van onszelf'

'Nu is er wel een publiek. Elk woord dat ik nu verzin, is belangrijk geworden. Het kan niet meer speels en vrijblijvend zijn. Ik probeer dat te ontkennen, maar het lukt niet.'

'Het is het verhaal van de mensheid: we hebben het paradijs verlaten en zijn ons té bewust geworden van onszelf. Het is een luxeprobleem, mijn leven is ontzettend tof. Het is de prijs die ik betaal.'

En toch wilde u graag 'gehoord' worden?

'Dat kwam pas op mijn veertigste. Destijds had je een aantal grote Nederlandstalige hits, en op een dag dacht ik: "Ik kan beter!" Ik werd plots erg ambitieus.'

'Ik zong de liedjes in in een studio en bedacht de naam Spinvis. Dat gebeurde allemaal op een half jaar tijd. Het zat gewoon in mijn hoofd: "Ik wil hier weg, ik moet hier uit, het is tijd." En dat gebeurde.'

Vanwaar de naam Spinvis?

'Het bevat twee s'en aan beide uiteinden. Een mooi woordbeeld. Bovendien zijn het twee dieren die elkaar helemaal niet kennen. Twee werelden. Welja, blijkbaar was dat dus een goede naam.' (lacht)

Zoals u net al zei: er is een publiek ondertussen. Trekt u het zich aan wat critici zeggen?

'Het is natuurlijk heel stoer om te zeggen dat je dat niet doet, maar uiteraard doe ik het wel, wat ik ook probeer. Het is een constante strijd. Ook naar slechtere reacties moet je luisteren, beter nog ter harte nemen, maar er is altijd een kleine geheime kamer die enkel van jou is. Daar mag niemand aan raken. Die moet je koesteren.'

Heeft de aanwezigheid van publiek desondanks uw muziek beïnvloed?

'Wat ik maak, maak ik niet met de verkoop ervan in mijn achterhoofd. Ik maak het omdat het

mijn leven zin geeft. Maar ik denk ook aan de mensen rondom me, mijn team. Dit is hun beroep, zij moeten hier van leven. Ik voel me daar verantwoordelijk voor. Het moet verkopen. Ik wil dat niet echt, maar dat is wel hoe het is.'

'Het hoeft niet groter dan dit, dat wordt het ook niet'

'Dat zijn nu eenmaal de krachten waarmee je te maken krijgt als je paradijs opent en groter wordt. Je enige opdracht is om een integer pad te bewaren dat niet te zeer afschuift richting commercialiteit. Maar je blijft tegelijk altijd een winkel.'

Waar ziet u uzelf naartoe evolueren de volgende jaren?

'Je moet je voorstellen dat mijn leven in een laat stadium, en op zeer korte tijd, volledig gekanteld is. Mijn grote droom is om dit nog twintig jaar te mogen doen. Als dat mogelijk zou zijn, is dat voor mij het grootste dat er is.'

'Het hoeft niet groter dan dit, dat wordt het ook niet. Dan zou ik andere muziek aan het maken moeten zijn, maar dat wil ik niet.'

Een laatste vraag, hoe is het nog met Ronnie?

'Nou, met hem alles goed! Ik heb al drie liedjes over hem geschreven, al is een daarvan nooit gelukt. We zijn allemaal Ronnie. Ron leeft in ons. Jullie hebben de groeten, en hij maakt het wel.' (lacht) ☺

KASPER NOLLET EN MAUD REEKMANS
BEELD: KASPER NOLLET EN FREYA CARIS

VETO'S KOFFIEHUISIE

Oplossing Veto 5006

O	I	I	O	I	O	O	I	O	I	O	I
O	O	I	O	O	I	I	O	I	O	I	I
I	I	O	I	O	O	I	O	O	I	I	O
I	O	I	O	I	I	O	I	O	I	O	O
O	O	I	O	I	O	I	O	I	O	O	I
I	I	O	I	O	I	O	I	O	I	O	I
O	I	I	O	I	O	I	O	I	O	I	I
O	O	O	O	I	I	O	I	I	O	O	I
I	I	O	I	O	I	I	O	I	O	I	O
I	O	I	I	O	O	I	I	O	I	O	O
O	I	O	O	I	I	O	O	I	O	I	I
I	O	O	I	I	O	O	I	O	I	I	O

9	1	8	7	4	5	3	6	2			
5	3	2	1	9	6	4	8	7			
6	4	7	8	2	3	9	5	1			
4	9	6	5	3	1	2	7	8			
7	2	5	4	6	8	1	9	3			
3	8	1	9	7	2	5	4	6			
2	5	4	6	1	7	8	3	9			
8	7	3	2	5	9	6	1	4			
1	6	9	3	8	4	7	2	5			

**ADVERTEREN
IN VETO?**
Mail freya@veto.be!

SJARELS CRYPTO

4 x een cinematicket

CINEMA
★
ZED

Stuur de oplossing naar crypto@veto.be, de winnaars worden in de volgende Veto bekend gemaakt (deadline 9 maart).

Winnaars van Veto 6: Julie Craninckx en Anouk Tiersens

Nog meer win win win?

Vind exclusieve give-aways op onze [instagrampagina](#)

				1			6	5		1			
		4	2					2					
		5	7			3	3	6					
			8					1	7				
				3	4		2	3	3				
				1	1		6	2		1	7		2
				7				7					
		2			1			2		3			
6	3		8	7			2	2					
				3	3		7	3					
		1		8			6	3				2	
	5			2			7	3	6	4			
	2			8	7			2					

OPGAVE

- Achtpotige zalm
- Voedt de frituursnacks op
- Zijn schoen zit niet los
- Snood plan van de afvinklijst
- Kalenderoverleg
- Voor hete lesuurtjes
- Hij is niet zo voor mono
- Werkplek op verplaatsing
- Komt na de ochtendhengst
- Daarop dineren de getallen
- Zolang 'ie maar bij zijn leest blijft
- Socialistische doorweg
- Geen wateromwegen

De oplossing van de crypto in 5006: 1. Vakjargon, 2. Koolstofneutraal 3. Defenestratie 4. Mango 5. Melkbus 6. Partijblad 7. Winkelier 8. Eigenlijk 9. Schapdrijver 10. Spinazie 11. Cryptogram 12. Maaltafel 13. Veelzijdig.

Online video learnings to boost your soft skills

Free online video learnings of 45 minutes to enrich yourself with practical tools and frameworks. Are you ready to boost your skills? Start watching KICK Skills today!

- Working in team
- Pitching
- Project management
- Reflection
- Creative problem-solving
- ...

KU LEUVEN

www.kuleuven.be/kick-skills

Start watching our online video modules to enhance your entrepreneurial skills!

STUDEAT
Your student nest

student community

cosy studying

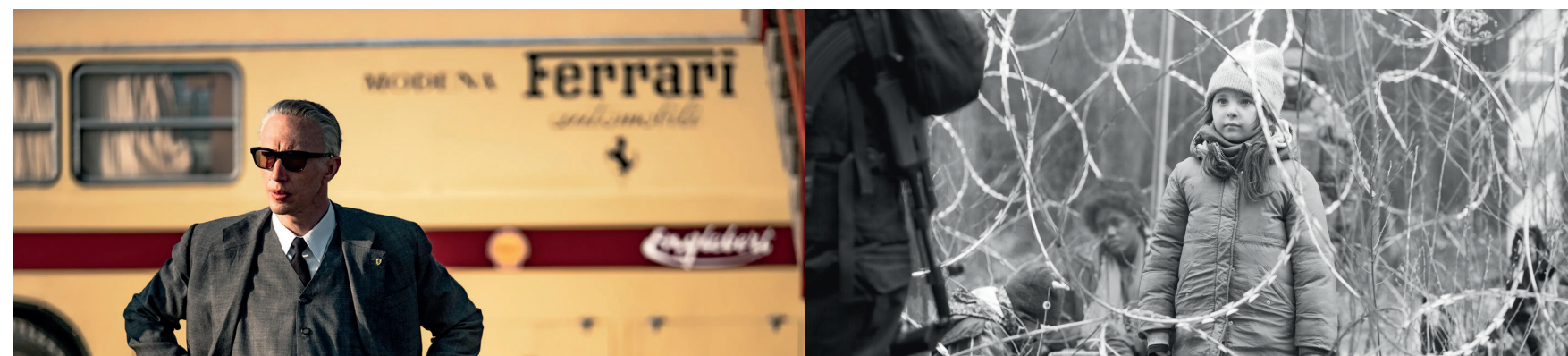
Bibliothécaire

healthy eating

Dirk Boutslaan 30
3000 Leuven

info@studeat.be
www.studeat.be

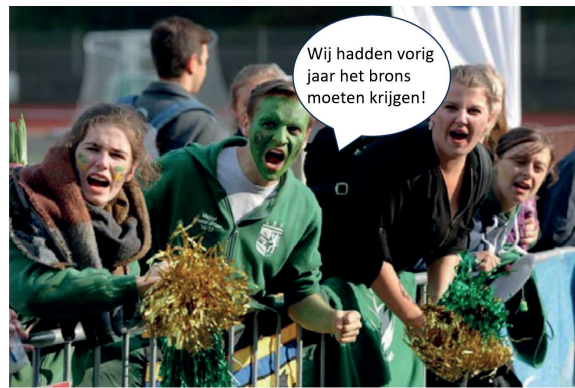

KU Leugen zit ook op Twitter en Instagram!
Vind jij jezelf ook zo onmenselijk grappig? Stuur je mopjes naar onze Facebookpagina of naar kuleugen@veto.be en wie weet blink jij binnenkort op onze pagina's.

Boerenprotesten waaien over naar Leuven:
LBK eist een eerlijke prijs

Wanneer je een super neutraal verslag en poll maakt van het Groot Kopstukkendebat:

Tucker Carlson plant omstreden interview met de Kerstman: 'Mensen verdienen de waarheid!'

Ugent geeft studenten die goede punten onmiddellijk diploma: 'Kotentekort vraagt om slim en eerlijk beleid!'

Studenten mogen niet meer met de auto parkeren in Arenberg: naar Franse voorbeeld gebruiken ze voortaan voiturettes

colofon

- Hoofdredacteur**
Kasper Nollet kasper@veto.be
- Redactiesecretaris en v.u.**
Freya Caris freya@veto.be
- Redacteur Onderwijs**
Simon Tibo simon@veto.be
- Redacteur Student**
Anke Neys anke@veto.be
- Redacteur Internationaal**
Lara Turgut lara@veto.be
- Redacteur Cultuur**
Elias Fret elias@veto.be
- Redacteur Illustratie en Cartoon**
Emilia Van Droogenbroeck emilia@veto.be
- Redacteur Media & PR**
Robin Geukens robin@veto.be
- Verantwoordelijke Navraag**
Maud Reekmans maud@veto.be
- Verantwoordelijke TVeto**
Femke van Crombrugge femkevc@veto.be
- Verantwoordelijke Groepsgevoel & welzijn**
Eva Coppens eva@veto.be
- Verantwoordelijke Eindredactie**
Femke Beutels femkeb@veto.be
- Verantwoordelijke Financiën**
Wolf France wolf@veto.be

Eindredactie Ine Van Parys, Simon Sterck, Simeon 'via teleportatie' Duwel, Anna Claes, Vincent De Vocht, Maud 'Vliegend tapijt/bed (incl. Aladdin)' Reekmans, Femke 'Met de kayak' Van Crombrugge, Robin 'met de tractor' Geukens, Elias 'met de metro' Fret, Lara 'met de helicopter' Turgut, Anke 'In de armen van een schotse strijder (met een kilt)' Neys, Freya Caris, Kasper 'Op de rug van Shadowfax, terwijl die me ware betekenis van haast toont' Nollet, Femke 'op een scootmobiel' Beutels **Vormgeving** Freya Caris **Cover** Emilia van Droogenbroeck (illustratie) Freya Caris (vormgeving) **Schrijvers** Kasper Nollet, Anke Neys, Matthew Reichmann, Pieterjan 'te voet op blauwe crocs' Douchy, Noëlle Habraken, Lara Turgut, Jesse Bruggemans, Elise Renckens, Simeon Duwel, Jasmien Van de Beek, Elias Fret, Maud Reekmans, Robin Geukens, Margot Vandembroucke, Wolf France, Radin Agheli en Willem Langens **Illustratoren** Emilia Van Droogenbroeck, Mira Caris, Freya Caris, Julie Knops-Gerrits, Tine Deleu, Gilles 'niet' Dekelver, Helma Dabekausen, Sousanna 'Op een borstel zoals Kiki!' Zacharian, **Fotografen** Max De Schutter, Kasper Nollet, Freya Caris, Femke Van Crombrugge, Sousanna Zacharian, Elise Renckens, Elias Fret, Robin Geukens **Beeldpaginas** Sousanna Zacharian, Femke van Crombrugge, Kasper Nollet **KU Leugen** Sousanna Zacharian, Kasper Nollet, Gilles Dekelver, Cleo Croonenberghs, Lise Ackermans **Puzzels en Crypto** Heike Ostijn, Kasper Nollet **TVeto** Femke Van Crombrugge, Elias Fret, Margot Baelemans, Felicitée Bimina **Veto English** Anna Claes, Sousanna Zacharian, Kimerly Vrancken, Femke Beutels

Wil je hier volgende keer ook vernoemd staan? Kom dan naar onze redactievergadering op donderdag om 20u in 's-Meiersstraat 5, bezoek onze Facebookgroep of stuur een berichtje naar veto@veto.be en beantwoord de vraag 'Als je kon kiezen, hoe zou jij graag naar de campus komen?'

NIETS IS WAT HET LIJKT. OOK NIET OP INTERNET.

Geloof niet alles wat je ziet. Een phisher maakt je wijs wat hij je wil doen geloven. Blijf kritisch en gebruik je gezond verstand.

Wil je weten hoe je in april gratis paaseitjes (in alle smaken, echt!) kan scoren in de bibliotheken en leercentra?
Hou dan kuleuven.be/e-mune in de gaten.
Je vindt er ook tips voor je online veiligheid.